

UFO

NORGES STØRSTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 4- 2000 19. ÅRGANG

DA LYSET TOK MAGNE JOHAN

Lønnet av det britiske forsvaret
MØT UFO-KAPTEIN NICK POPE

Astronauten
Gordon Coopers
UFO-opplevelser

Jan møtte dem der ute
FIKK LIVET ØDELAGT

NORSK spøkelseshistorie

ABONNEMENT KR. 150,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 45,-

TIDSSKRIFTET UFO NR. 4 2000 - 19. ÅRGANG

Logoen til venstre
viser et bilde tatt av
Hessdalsfenomenet i
1984.

Utgitt av UFO-NORGE - en landsomfattende organisasjon

ISSN 977080017500

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon:

Ansvarlig redaktør

Morten Løken Kværnstrøm
Postboks 306 Sentrum
3502 Hønefoss
Tlf: 32 12 94 74 Mobiltlf: 932 58 643
E-post: redaktor@ufo.no
www.storyteller-press.no

Redaktør Internett

Ole Jonny Brænne
Bygdøy Alle 117 B
0273 Oslo
Tlf: 22 54 99 49
Mobiltlf: 913 19 203
Epost: ole@ufo.no

Redaksjonsråd

Redaktørene og komitéen - se under daglig ledelse

Innlevering av stoff

Per Ottesen
Byrevegen 95
2640 Vinstra
Tlf: 61 29 07 52
E-post: ufofer@ufo.no

Illustratør

Carsten Bjørndal
Dramsveien 97
9010 Tromsø
Mobiltlf: 951 63 337

Redaktør UFO-Norway News

Mentz D. Kaarbø
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf.: 55 23 17 59 Mobiltlf: 957 01 372
E-post: mentz.kaarbo@ufo.no

Annonser

Hans Petter Blaafladt
Opplandsgt. 2
0657 Oslo
Tlf: 917 16 371

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer 4 ganger i året.
Abonnement koster for 2001 kr. 200,-
Medlemskap inkl. abo for 2001 kr. 350,-
Beløpet betales enklest over bankgiro.
Bankgironummer: 2470 17 28862

Trykk

Horjen Libris
Avd. Trykkeri
Flekkefjord

Abonnementsadresse

UFO-NORGE
Nordlysveien 4C
3113 Tønsberg

UFO-NORGES Internett-sider

<http://www.ufo.no>

Copyright UFO-NORGE 2000

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff kun etter skriftlig avtale med UFO-NORGE. Artiklene i bladet fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og utforskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse (Komitéen)

Ole Jonny Brænne
Mentz D. Kaarbø
Per Ottesen
Odd-Gunnar Røed
Erling P. Strand

Informasjons og kontaktadresse

UFO-NORGE
v/Odd-Gunnar Røed
Postboks 124
3163 Borgheim
Tlf: 33 38 65 00 m. autom. tlf.svarer
Fax: 33 38 33 68
Mobiltlf: 917 93 210
E-post: odd.gunnar.roed@ufo.no
Bankkontonummer: 2470 17 11390

Utsendelse av informasjon/abo

Frank Lie
Nordlysveien 4 C
3113 Tønsberg
Tlf: 33 32 70 84
E-post:
frank.lie@ufo.no

Rapportsentral og avd. UFO-NORGE Midt

Arnulf Løken
Engveien 6 C
7600 Levanger
Tlf: 74 08 28 02
Mobiltlf: 906 86 568
E-post: arnulf@ufo.no

Avdelinger og ledere

UFO-NORGE Øst

Stein Carlsen
Gimleveien 51
1358 Jar
Tlf: 67 58 07 25
E-post: scar@ufo.no

UFO-NORGE Sør - representant

Pål Reimund Skjold
Postboks 550 Madla
4090 Hafrsfjord
Tlf: 51 55 68 74
E-post:
pr.skjold@ufo.no

UFO-NORGE Nord

Leif Norman Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf: 76 09 40 02
Fax: 76 09 44 27
Mobiltlf: 916 76 044
E-post: leif.solhaug@ufo.no

UFO-NORGE Vest

Finn W. Kalvik
Postboks 1155
5811 Bergen
Tlf: 55 28 01 26

PROJECT HESSDALEN

v/Erling P. Strand
Bukholmveien, Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf: 69 16 96 00
Fax: 69 16 80 18
E-post: erling.p.strand@hiof.no
Postgironummer: 0530 28 87545

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-NORGE

UFO-TØNSBERG

Amundrødveien 13
3142 Vestskogen
Tlf: 33 32 16 64
Mobiltlf: 957 03 467
E-post: tonsberg@ufo.no

UFO-ROGALAND

Postboks 510
4304 Sandnes
Tlf: 51 67 35 64
E-post: ufor@ufo.no

AFGM

c/o Ole Morten Vestby
Stasjonsveien 92
1746 Skjeberg
Tlf: 69 16 83 07
E-post: afgm@ufo.no

UFO-SANDEFJORD

Østerøyveien 401
3237 Sandefjord
Tlf: 33 45 07 26
E-post: sandefjord@ufo.no

ASTRONOMI

Jan Qvam
Fløyveien 47
3080 Holmestrand
Tlf: 33 05 23 64
E-post: jq@ufo.no

Vi oppfordrer våre abonnenter til så snart som mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

...FRA REDAKSJONEN

Lederen til årets siste utgave skrives 7. desember, samme dag som Nasa går ut med sin oppsiktsvekkende pressekonferanse om sporene på Mars (se forøvrig artikkel på side ni). Vi er litt på ettertid denne gangen - dessverre. Forsinkelsen forrige gang var utenfor vår kontroll. Alt i alt sier redaksjonen seg fornøyd med å ha nådd målet om å komme i rute med utgivelsene, og går inn i det nye året med godt håp. Til neste år blir bladet enda bedre. Undertegnede og Odd-Gunnar Røed overtar hele ansvaret for bladets produksjon - hvilket betyr enklere planlegging og bedre styring av både utgivelse og innhold.

Røed har denne gang intervjuet Nick Pope eksklusivt for bladet vårt. Pope var lønnet UFO-ekspert med kapteins grad i det britiske forsvaret. Astronauten Gordon Cooper har flere ganger uttalt offentlig at han tror på UFO. Jon Erik Hove har skrevet en artikkel om det. Et lysfenomen slo ut fiskebåten "Magne Johan" og mannskapet utenfor Senjahopen den 27. november. Den sensasjonelle hendelsen vil garantert bli diskutert inngående i UFO-kretser i årene fremover. Ellers er Rapportnytt og Presseklipp som vanlig på plass. Jermund Liaskar, som har skrevet om antienergi og antimasse, er som observante lesere har merket også en av våre nye feltforskere. I anledning julen byr vi på en spøkelsesnovelle som en motvekt til all kosen. Forsiden denne gang er tegnet av Rune Enger, Drammen. Neste år får leserne se mere til mannens uomtvistelige kunsteriske talent.

Idet årets siste UFO forlater redaksjonen, vil jeg gjerne få takke alle medarbeidere og bidragsytere for innsatsen gjennom året. At UFO er kommet på beina igjen - er takket være dere og ingen andre. Mange tusen takk fra redaktøren.

Jeg vil spesielt takke leserne for deres interesse. I de siste to månedene har jeg mottatt en rekke telefoner og brev. Jeg har dessverre ikke rukket å gi tilbakemelding til alle brevskriverne ennå. De av dere som har sendt inn sine UFO-opplevelser, vil få se dem på trykk i løpet av våren som kommer. Hjertelig Takk!

Jeg ønsker dere alle en riktig God Jul og et Godt Nytt År!

Morten Løken Kværnstrøm

INNHold:

SIDE 4:	UFO-EKSPERT NICK POPE: PÅ FORSVARETS LØNNINGSLISTE
SIDE 6:	MOT NYTT LIV I UFO-NORGE
SIDE 7:	RADEREN - EN DÅRLIG UFOJEGER II, LSTN GRÅKALLEN
SIDE 9:	VANN UNDER MARS
SIDE 10:	FILER'S FILES
SIDE 13:	KLARE MENINGER OM UFO
SIDE 15:	LYSFENOMEN SLO UT FISKEBÅTEN "MAGNE JOHAN"
SIDE 17:	ANTIENERGI OG ANTIMASSE
SIDE 20:	HUSET - ET GODT GRØSS I HØYTIDEN
SIDE 24:	HJELP, JEG SER UFO!
SIDE 26:	RAPPORTNYTT
SIDE 30:	ASTROPLUKK
SIDE 32:	NYE FELTFORSKERE I UFO-NORGE
SIDE 34:	PRESSEKLIPP
SIDE 37:	OPPLEVELSEN SOM FORANDRET JANS LIV

Forsiden er tegnet av Rune Enger

UFO-kaptein Nick Pope

PÅ FORSVARETS LØNNINGS- LISTE SOM UFO-EKSPERT

Nick Pope var i tre år det britiske forsvarsdepartementets offisielle representant i UFO-saker. Nå begynner han en ny karriere som UFO-forfatter.

**Eksklusivt intervju av Odd-Gunnar Røed
odd.gunnar.roed@ufo.no**

Nick Pope var mellom 1991 og 1994 ansatt i det britiske forsvarsdepartementet som dets offisielle talsmann i UFO-saker. Jobben førte til at Pope ble myndighetens UFO-ansikt utad. I dette intervjuet røper han at det var stillingen som for alvor vekket hans interesse for UFO; han forteller om konspirasjonsteoretikernes forfølgelse av ham, og om livet som lønnet UFO-talsmann i det militære.

UFO: - Når begynte du din UFO-karriere i britisk toppdivisjon, og hva var din tittel?

Nick Pope: - Jeg begynte i forsvarsdepartementet i 1985. Innen departementet rullerte vi hvert tredje til fjerde år til andre stillinger. I 1991 ble jeg ble spurt om jeg var interessert i jobben som såkalt offisiell skrankemann i UFO-spørsmål. De neste tre årene etterforsket

jeg de ulike UFO-sakene som kom inn. Jeg evaluerte dem og skulle finne ut om de innebar noen trussel mot Storbritannia.

Min tittel var Executive Officer, noe som tilsvarer kaptein i hæren. Kontoret het Secretary at Air Staff 2A, og den vanlige forkortelsen på min stilling var UFO Desk Officer.

UFO: - Var du interessert i emnet på forhånd?

NP: - Jeg var fascinert av jobben og det faktum at Forsvarsdepartementet interesserte seg såpass for emnet at de avsatte en hel stilling til å undersøke fenomenet. Bortsett fra at jeg leste en del science fiction under oppveksten, hadde jeg ingen spesiell interesse for romvesener og slikt.

UFO: - Du ble med andre ord interessert underveis?

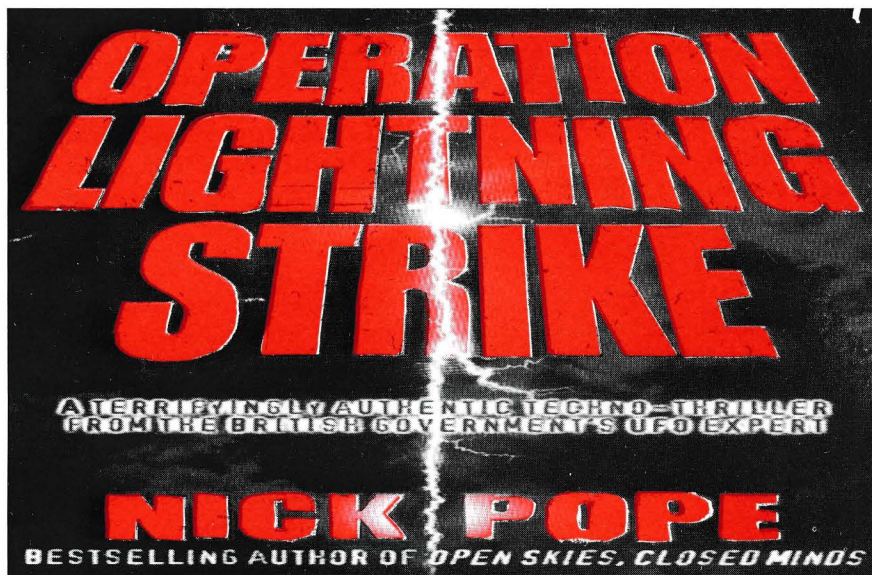
NP: - Det var nok mer sånn at det var min jobb å bli interessert i jobben. For å kunne evaluere sakene på en fornuftig måte var det viktig å ikke være forutinntatt. Jeg måtte sette meg inn i det arbeidet som forskjellige UFO-grupper hadde gjort og som var nedfelt i departementets gamle UFO-arkiv. Jeg aksepterte ikke alt det de forskjellige UFO-gruppene hadde uttalt, men jo mer jeg leste, jo mer interessert ble jeg. En kombinasjon av alle disse omstendighetene, inklusive undersøkelsen av de mest interessante av de to til tre hundre sakene jeg behandlet hvert år, gjorde meg etter hvert ekstremt interessert.

UFO: - Du sa på konferansen her i San Marino (intervjuet ble gjort under UFO-konferansen i sommer, red. anm.) at du ikke trodde på ET i starten, men at du nå ikke lenger er så sikker. Hvorfor har du skiftet mening?

NP: - Hovedsaklig to ting. For det første ble jeg konfrontert med «tunge» UFO-observasjoner som ikke lot seg forklare naturlig. Det er viktig å få med at min egen forskning i 95% av tilfellene konkluderte med at det enten dreide seg om feiltolkninger eller at datamengden ikke var tilstrekkelig til å kunne konkludere med noe svar. Men de tunge observasjonene som lå i departementet, tydet på at fremmede fartøyer hadde operert i britisk luftrom opp gjennom årene. Ikke minst var det merkelig at disse fartøyene nådde hastigheter og foretok manøvrer som våre mest avanserte fly, inklusive prototyper, ikke var i nærheten av. Det ble for meg et spørsmål om muligheter og eliminasjoner. Om de ikke var våre, måtte de tilhøre noen andre.

Hvem, var gåten.

UFO: - Var landingssaken fra NATO-basen i Rendleshamskogen i desember 1980 med på å gjøre UFO-interessen til noe mer enn en vanlig jobb?

Boka "Operation Lightning Strike" innleder forfatterkarrieren til Nick Pope. Han er kanskje det mennesket i England som vet mest om hva det britiske forsvaret vet om UFO.

NP: - Denne hendelsen fant jo sted flere år før min tiltredelse i departementet, men vi har jo et stort arkiv på denne saken. Det gikk jeg nøye gjennom. I tillegg snakket jeg med flere av de vitnene som var tilstede under hendelsen, blant annet oberst Charles Holt og Mary Warren.

Dette er jo den viktigste og mest omfattende saken på feltet innen Storbritannia, og den saken som har etterlatt flest spørsmålsteget. I den peker mange tråder mot at hendelsen er UFO-relatert.

UFO: - Tror du amerikanerne holder tilbake opplysninger overfor britiske myndigheter?

NP: - Vanskelig å si. Jeg er i utgangspunktet ikke en konspiratorisk person, selv etter 15 år i Forsvarsdepartementet, hvorav tre som ufolog. Jeg lærte at det er en hel del byråkrati, men svært lite konspirasjon. Men når jeg nå sier dette bør jeg også si at det er vanskelig å bedømme denne spesielle saken. Det er bare to muligheter her. Det første er det faktum at da denne fantastiske saken fant sted satt de fleste på rumpa og gjorde praktisk talt ingenting.

Men jeg har vondt for å tro at de virkelig lukket øynene for det hele. I så fall finner jeg det svært forunderlig at det ble slik.

Den andre muligheten er at ikke alt ble fortalt til britiske myndigheter.

Dette har jeg vondt for å tro, siden Storbritannias forhold til amerikanske myndigheter er det beste. På den annen side er det jo ikke umulig. For å være helt ærlig så vet jeg ikke.

UFO: - På den tiden var du den personen i England som hadde mest innsidekunnskap om både denne og andre UFO-saker?

NP: - Ja, det er korrekt, og jeg ble sjokkert da jeg så hvor lite som ble gjort i ettertid av Rendlesham-saken. Oberst Charles Holt, som var sjef på basen, skrev to uker etter hendelsen et memorandum til det britiske forsvarsdepartementet i sakens anledning. Ikke mer enn ett eneste A-4 ark. Merk deg at vi her snakker om eksplosivt materiale. Det var ikke bare lys på himmelen, men også snakk om en komplisert, metallisk farkost på bakken! Og memorandumet var altså ikke mer enn et lite sammendrag. Jeg tror oberst Holt her har stukket hånden litt ut av vinduet for å se hvilken reaksjon dette ville skape.

UFO: - Har du noen kommentar til det faktum at oberst Holt var innbudt til BUFORA-konferansen i 1981 for å holde foredrag om denne hendelsen, og ikke møtte på flyplassen? Det viste seg i ettertid at han hadde blitt omplassert til Belgia over natten, og derfor ikke hadde mulighet.

NP: - Jeg har ingen fullgod forklaring. Jeg vet at han ble forflyttet like etter hendelsen og dermed

forflyttet, men det er ikke usedvanlig. Offentlige ansatte forflyttes hvert tredje år. Plutselig kan du befinne deg et helt annet sted i jobben. Så at det skjedde er ikke nødvendigvis mistenkelig.

UFO: - Vil slike forflytninger skje over natten, eller får du noen dagers varsel? Oberst Holt bekreftet nemlig på telefonen dagen før at han skulle hentes på den flyplassen han aldri landet på.

NP: - Det høres veldig rart ut. Du får gjerne flere ukers, ja ofte måneders, varsel om omplassering. Imidlertid har det skjedd i spesielle situasjoner Storbritannia har vært involvert i, som for eksempel Gulfkrigen, Falklandskrigen, Bosnia og i Sierra Leone, at personell blitt ringt opp midt på natten med beskjed om at de skal forflyttes til et annet sted dagen etter. Og det kunne nok også forekomme under den kalde krigen. Så jeg vet virkelig ikke, men det er ikke noe bevis for et UFO-coverup. Det kan være mange grunner.

UFO: - Så du ser ingen sammenheng mellom forflyttingen til Belgia og uteblivelsen?

NP: - Nei, jeg gjør ikke det. Hvis det var en konspirasjon som foranlediget dette, så ville ikke oberst Holt ha kommet med uttalelser slik han gjorde i ettertid. Saken ville blitt lagt død der og da.

UFO: - Hvordan har din egen situasjon som tidligere statsautorisert UFO-talsmann påvirket de forskjellige UFO-grupperingenes oppfatning av deg med hensyn til konspirasjoner og troverdighet?

NP: - Jeg er i en vanskelig situasjon. Mellom 1991 og 94, hadde jeg jo denne offentlige stillingen. Hver gang noen kontaktet departementet angående sine opplevelser eller synspunkter rundt UFO, var det jeg som svarte. Når noen ville møtes for å diskutere emnet, var jeg personen som stilte opp. Når TV ville ha departementets offisielle syn på disse tingene, var det jeg som stilte opp i programmet. Jeg var det offisielle «ansiktet» for statsapparatets UFO-syn i tre år.

Når jeg så i 1994 gikk videre til en annen stilling innen forsvarsdepartementet, ble jeg engasjert på et personlig plan i UFO-saken. Jeg følte at jeg ikke kunne vende ryggen til noe som hadde utviklet seg i meg over en treårs periode.

Selvfølgelig hevder jo folk at jeg fremdeles arbeider for departementet, og at jeg er med i en konspirasjon. Selv om jeg slutter i denne jobben vil noen konspirasjonsnisser si at: «Ah! Han jobbet jo for departementet!»

Jeg kan jo ikke vinne så lenge enkelte grupper har en slik mentalitet. Noen ganger er det nokså frustrerende at de inntar en slik negativ holdning. Det er jo ikke særlig konstruktivt. Jeg vil bli bedømt etter hva jeg utrettet i departementet, ikke etter hvor jeg jobbet!

UFO: - Til slutt, har du noe å si til leserne av UFO i Norge?

NP: - Jeg kan ikke få understreket nok at dere i Project Hessdalen har et meget godt eksempel på hvordan ufologi fungerer som vitenskap. For det meste blir ufologien omtalt i media som et tåpelig og latterlig emne, basert på historier med kultmennesker, skøvere og juksebakere.

Det er ikke å komme utenom at det er slike mennesker innen ufologien, men gjennom Project Hessdalen har vi en vitenskapelig og logisk tilnærming til temaet. Det er slik det skal gjøres, som vitenskapelig forskning utført av pålitelige mennesker. Gjennom prøving, og forskjellige måter å analysere de data som samles inn.

- Gjennom din [O-G. Røed] presentasjon her i San Marino har det kommet frem at dere har mange andre prosjekter utenom Hessdalen, som forskjellige rapportsentra og kontakter i felten.

- Jeg vil derfor si til Norges befolkning at dere har mange interessante hendelser som, etter min mening, reiser et alvorlig forsvars- og nasjonalt sikkerhetsspørsmål. Da jeg var i tjeneste lette jeg ikke etter de ubekreftede sakene, men de som ble støttet av fotografier, video og/eller radarbevis. Hvis dere kan samarbeide med departementene og de militære, vil mye kunne oppnås i fellesskap.

Foto: Odd-Gunnar Røed/UFO-Magazine

UFO 1/01
1. april

Landsstyremøtet for medlemskap

MOT NYTT LIV I UFO-NORGE

UFO-Norges komité, samt lederen for Rapportsentralen, Arnulf Løken, Geir Carlsen og undertegnede deltok på landsstyremøtet som ble avholdt i Oslo den 4. november.

Vi skal her bare belyse noen av avgjørelsene som ble tatt på møtet. Den aller viktigste var kanskje at UFO-Norge nå igjen åpner for medlemskap. Årsaken er først og fremst at komiteen har sittet i mange år, og at den selv nå har innsett at friske krefter behøves på alle nivåer i foreningen.

Nytt er det at en nå kan velge medlemskap eller bare abonnement. Medlemskapskontingenten er 350 kroner, og inkluderer fire nummer av bladet UFO. Abonnement ellers ble for 2001 satt til 200,- kroner.

Medlemskapet gir rett til å delta i UFO-Norges møter med stemmerett. Beslutningen ble positivt mottatt av alle møtedeltagerne, og en ser nå frem til at foreningen får en entusiastisk og aktiv medlemsmasse.

Bladet UFOs fremtid ble diskutert gjennomgående - i en til dels temperert debatt. Dere som har fulgt oss gjennom året, har vel lagt merke til at bladet har forandret seg en smule. Vårt største mål ved årsskiftet i fjor var å komme i rute med utgivelsene, noe vi greide i løpet av kort tid. I sommer bebudet vi en lansering via Narvesen (altså løssalg) i løpet av den kommende våren. Dette ble det besluttet å avlyse, pga. at de økonomiske ressursene som må til ved en slik relansering ikke på langt nær er sikret.

Likevel skjer det store omveltninger angående tidsskriftet i året som kommer. Som et ledd i å bedre den økonomiske inntjeningen i foreningen er det åpnet for kommersielle annonser i bladet. Salget er outsourcet til firmaet Hans Petter Blaaflyd AS. Allerede i dette nummeret kan dere finne et par annonser, til tross for at Blaaflyd AS startet salget bare et par dager før deadline av dette nummeret.

Målet er å helfinansiere trykke- og redaksjonelle utgifter så mye som mulig. Overskuddet av bladdriften tilfaller

foreningen. Videre ble det bestemt å innføre en fast redaksjon, som mot honorar forplikter seg til å lage et godt blad - og å få det ut i tide. Honoraret er resultatavhengig - hvilket betyr at det brukes en fordelingsnøkkel som baserer seg på en prosentuell fortjeneste av abonnementsinntektene.

Meningen med ordningen er at redaksjonen skal kunne ta seg bedre tid med produksjonen av bladet, uten å tape for mye inntekt på annet hold. Dette vil komme leserne til gode i form av flere egenproduserte norske reportasjer og intervjuer. Ellers synes vi UFO er i ferd med å finne sin form - og vil videreføre og forbedre den prosessen. Redaksjonen skal førstkommende år bestå av redaktøren (Kværnstrøm) og Odd-Gunnar Røed.

Av de mange andre temaer som ble tatt opp på landsstyremøtet var profileringen mot publikum - hvilket resulterte i en avgjørelse om en mer aggressiv markedsføringspolitikk i form av å gi pressemeldinger til media etc., hvis og når det kommer inn UFO-rapporter til foreningen som denne synes er interessante og sannferdighetsmessig holder mål.

Som en personlig konklusjon på landsstyremøtets forskjellige vedtak, vil jeg si at foreningen er i ferd med å skyte fart både med hensyn til bladet og aktiviteten i de styrende ledd. Ikke minst er det positivt at interesserte medlemmer nå kan være med å ta beslutninger ved å bruke sin stemmerett.

I neste nummer du lese mer om hva som har skjedd på rapportfronten de siste to årene i en artikkel av lederen for rapportsentralen, Arnulf Løken.

Løken fikk for øvrig honnør av de tilstedeværende for sin innsats.

RED

RADAREN - EN DÅRLIG UFOJEGER II

Foto: Forsvaret

Luftforsvarets stasjon på Gråkallen i Trondheim er flittig brukt av Rapportsentralen i UFO-Norge når UFO-rapporter skal etterforskes i Midt-Norge. Den bidrar med å undersøke om det har vært militære eller sivile fly i det aktuelle området.

**Av Arnulf Løken
arnulf@ufo.no**

Vi har alltid blitt seriøst mottatt av hyggelig personell på våre henvendelser til LSTN Gråkallen. Tidligere i år greide Rapportsentralen, med hjelp fra Gråkallen, å identifisere en UFO-rapport som tre jagerfly på nattøvelse.

Etter å ha besøkt Luftfartsverkets kontrollsentral ved Trondheim Lufthavn Værnes (se UFO 3-2000) fikk vi vite at Luftfartsverket ikke driver overvåkning. Dette er Forsvarets oppgave.

Da vi lurte på om et UFO kan sees på Forsvarets radaranlegg, tok vi kontakt med sjef for operasjonsskvadronen ved Gråkallen, major Rolf Midtlyng, for å få et svar på dette.

Fjellanlegget på Gråkallen ble

bygget av tyskerne under 2. verdenskrig. Det ble benyttet som radiostasjon helt frem til midten av 50-årene. Fra 1955 ble anlegget en operativ radarstasjon. Gråkallen, samt tre andre stasjoner i Norge, er i dag en del av NATOs varslings-tjeneste.

Oppgaven til Gråkallen er å overvåke luftbilde over Midt-Norge dag og natt, hele året, samt å drive kontroll med forsvarets fly i trening.

RADARSYSTEM

Det er en fantastisk utsikt fra fjelltoppen der de to kuplene med hver sin radar står. Inne i kuplene er det en søkeradar og en høyderadar. 2D radaren avleser avstand

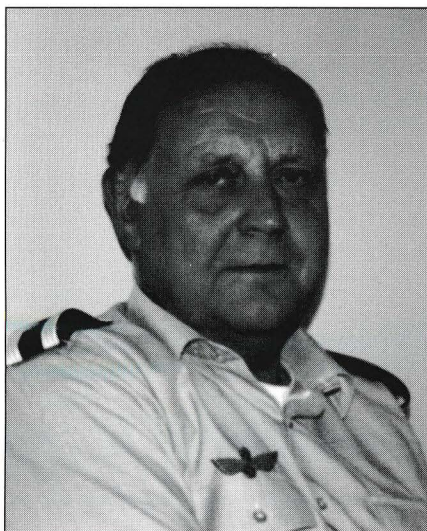
og retning til et fly, mens 3D radaren måler avstand, retning og høyde. Radaren sender ut en energistråle som treffer eksempelvis en flykropp. Treffpunktet sender energi-strålen i retur til radaren som da vil registrere, eller «se» at noe befinner seg i luftrommet. Radaren kan bare «se» det som reflekterer energistrålen. Dette kan sammenlignes med å bruker en lommelykt i mørket. Øyet vårt kan bare se det som reflekterer lyset.

Bildet som avleses kalles et «rått» radarbilde. Bildet behandles i en datamaskin i operasjonsrommet inne i fjellanlegget. Datamaskinen kan programmeres til å sortere ut uinteressante ekko (støy), som for eksempel fjelltopper og skyer. Hastighet kan også forhåndsprogrammeres til å sortere ut ting som ligger over eller under kjent flyhastighet, for det er primært fly Forsvaret er interessert i.

En militær radar vil, som i en sivil radar, også motta et signal fra flyenes transponder som inneholder informasjon om flyets høyde og identifikasjon. Signalet markeres som et firkantet symbol (ID-symbol) på et scoop (operatørens runde skjerm). Operatøren

vil da, via datamaskinen, kunne legge inn et «rent» radarbilde der bare flyets ID-symbol og omrisset av Trøndelagskysten vises, og ha kontroll med flyet eller flyene til de er ute av hans kontrollområde.

Kommer derimot et ukjent fly for nær norskegrensa, sendes det opp jagerfly fra 338-skvadronen på Ørlandet Flystasjon for å avskjære flyet. Siste gang dette

Major Rolf Midtlyng.

Foto: Arnulf Løken

skjedde var i vinter under NATO-øvelsen Battle Griffin.

- Fra et ukjent fly blir oppdaget til et av våre er på vingene går det fra ett minutt til en halv time, avhengig av beredskapen, forklarer han.

UFO OG RADAR

Midtlyng forklarte at en radar vil kunne oppdage alt fra fly av seilduk, via fugler og værballer til skyformasjoner. Værforholdene er selvsagt avgjørende. Gråvær og tunge skyer gir «dårlig sikt» også for en radar. For å oppdage for eksempel et UFO på radar er objektets form avgjørende, og selvsagt hvor godt trenet operatøren er. Et STEALTH fly er svært vanskelig å oppdage, blant annet på grunn av formen på flyet. Er et flygende objekt for eksempel rundt, reflekteres svært lite av energistrålen fra en radar. Da er det nærmest umulig å oppdage.

Major Rolf Midtlyng bekreftet å ha sett noen mystiske ting som pilot. Han hevdet at han ikke kjente til om Forsvaret vet mer om UFO-problematikken enn de vil ut med.

UFO SKREMTE RUSSISKE SOLDATER

Et uidentifisert flyvende objekt skapte full forvirring nær Dagestan rett ved den tsjetsjenske grensen den 14. november.

Oversatt av Odd-Gunnar Røed

odd.gunnar.roed@ufo.no

Russerne hevder det var et vestlig spionfly. Flyekspertene blant lokalbefolkningen sier det var et UFO. Muslimske skriftlærde mener det må ha vært en engel.

Alarmen gikk klokken 01.00 lokal tid. En time senere var forvirringen total på høydedragene som skiller Dagestan fra Tsjetsjenia og krigen som har herjet i det nordlige Kaukasus i mer enn halvannet år.

Klokken 23.00 lokal tid begynte rapportene å strømme inn fra Magaram-kentregionen ved Det kaspiske hav angående det uidentifiserte flygende objektet som hadde fått de russiske styrkene til å bemanne sine stasjoner.

Soldater beskrev i detalj utseendet på innretningen de bevitnet i lang tid, mens det sakte fløy over dem østover mot Svartehavet. Noen merket seg at objektet som fløy i lav høyde (noe over 100 meter) hadde tre fluoriserende lys over seg. Lysene fløy samlet, med bare ca to meters avstand mellom dem, ifølge det russiske innenriksdepartementet i Dagestan. Flere sivile vitners rapporter sammenfalt med observasjonene fra soldatene.

Russiske vitenskapsmenn i Dagestan var forsiktige med å hevde hvorvidt objektet var et UFO eller et naturlig optisk fenomen. De militære rapportene om det tilsynelatende UFOet og den medfølgende alarm skapte intern mistillit i forhold til tradisjonell hemmeligholdelse fra russiske myndigheter i slike situasjoner. Lokale, flykyndige innbyggere hevdet hardnakket at dette måtte ha vært en UFO.

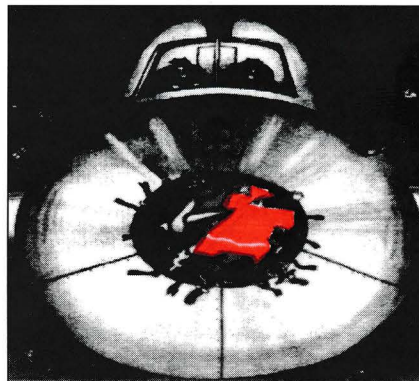
Fly ble beordret på vingene, men greide aldri å ta opp jakten på den fremmede.

For å komme eventuelle reprimander i forkjøpet var de mest utsatte militære offiserene raskt ute med å indikere at det dreide seg om et spionfly fra et NATO-land, som var interessert i russiske troppemanøvrer i Kaukasus og det Kaspiske området, som er rike på olje og naturgass.

Muslimske ledere i Dagestan var mindre tvetydige i sine uttalelser, og mente den himmelske hendelse var et varsel som bar beskjed fra selveste Allah. Til og med en mufti (muslimsk skriftlærd eller lovgiver) fra Dagestan viste ingen vakling da han fastslo at det uten tvil var «en djinn som hadde åpenbart seg (en engel eller en lignende himmelsk skapning), siden Guds skaperverk er fylt med dem.»

Fra russisk til engelsk: Scott Corrales. Institute of Hispanic Ufology. Spesiell takk till Gloria R. Coluchi.

Kilde: EFE News Agency Spania. 14. november 2000.

Vann under Mars-overflaten

I midten av juni begynte ryktene å gå om at Mars Global Surveyor (MGS, romsonde som går i bane rundt Mars) hadde tatt noen sensasjonelle bilder som snart skulle offentligjøres. Ryktene sa at nyheten skulle offentligjøres i det prestisjetunge tidsskriftet Science.

**Av John Erik Hove
je_hove@yahoo.com**

Rykteflommen ble etterhvert så intens at NASA og Science gikk til det uvanlige skrittet å fremskynde en pressekonferanse en hel uke for å offentliggjøre funnene. Oppdagelsen som hadde blitt gjort levde opp til forventningene: MGS bilder hadde avslørt så mange som 120 forskjellige steder på Mars-overflaten hvor klipper, åssider eller krater hadde tydelige spor etter tilsynelatende ferske vannstrømmer. De beste eksemplene er ganske spektakulære (se bilder).

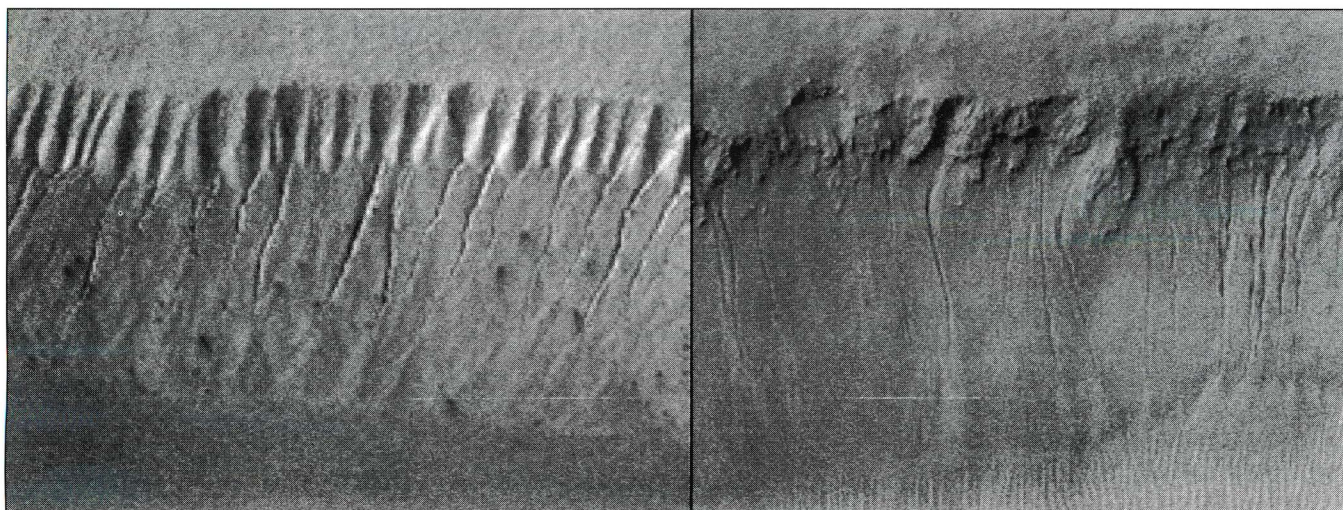
Skarpt definerte v-formede avleirin-

tusen kubikkmeter vann (nok til å fylle syv olympiske svømmebasseng) sprang ut fra åssidene, sannsynligvis under høyt trykk fra underjordiske elver eller vannansamlinger under jorden. Før vannet fordampet i den tynne Mars-luften, fraktet vannet med seg steiner, grus og sand nedover og formet spor som de vi kan se i MGS bildene.

RELATIVT FERSKE SPOR

Vannstrømmene kan ha blitt avstengt når vannet frøs eller ble forseglet av støv,

vanskelig å fastslå nøyaktig, men i de fleste funnene tror forskerne det dreier seg om relativt ferske spor. Malin og Edgett påpeker at mange av sporene er skarpt definerte, fri for støvansamlinger og har ikke spor etter meteoritter. Dette indikerer at sporene er relativt ferske. De kan ha blitt dannet i løpet av de siste få tusen år, men det kan heller ikke utelukkes at slike vannstrømmer oppstår fremdeles i dag. Kilden til de vannstrømmene som MGS har funnet spor etter kan være geotermiske prosesser dypt nede under Mars-overflaten som smelter is eller lag av permafrost. Vannstrømmene vi ser spor etter i MGS-bildene oppstår når vannet sprenger seg ut av sidene av klippevegger, åssider eller dype krater. Eksistensen av flytende vann under Mars-overflaten vil kunne få mye å si for fremtidig besøk av mennesker på Mars. Hvis en kan lokalisere steder med slik geotermisk aktivitet, kan man bore ned i overflaten og få produsert vann og også geotermisk kraft. Slike vannkilder vil også være høyst aktuelle for leting etter enklere former for liv.

ger etter vannstrømmer strekker seg noen steder 100 til 200 meter nedover. Ifølge Michael Malin og Kenneth Edgett ved Malin Space Science Systems sine tolkninger ble de fleste av disse sporene etter vannstrømmer formet når noen få

sand eller is etter de første utbruddene. Michael Malin sier at dersom slike formasjoner hadde blitt funnet på jorden, ville det ikke vært tvil om at vannstrømmer hadde stått bak dannelsen av dem. Alderen på sporene etter vann er

Flere bilder kan ses bl.a. på www.msss.com/mars_images/moc/june2000/ og www.jpl.nasa.gov/pictures/mars

Fotos: NASA

FILER'S FILES

Av Per Ottesen

Det strømmer på med nye rapporter fra USA og verden for øvrig. Stor aktivitet rapporteres, og det dreier seg fortsatt om en god del objekter, selv om det nå begynner å bli mørkere om kveldene og noen av objektene igjen får beskrivelsen «lysende trekant», «lysende ving», «lysende og roterende sylinder» osv.

LYSENE ER NÅ rett og slett mer synlige igjen, men fenomenene er de samme. Og trekanter og sylindre er i flertall, selv om det er et par veldig gode rapporter om lysende kuler som skifter størrelse.

Jeg har også denne gangen valgt å «plukke litt» i det store utvalget av rapporter og kommentarer. Det gir ikke denne fantastiske nyhetskilden rettferdighet i det hele tatt, men tid og plass begrenser mitt bidrag. Ønsker du mer stoff kan du jo selv kikke på <http://www.filersfiles.com> og se hva som rører seg på «markedet».

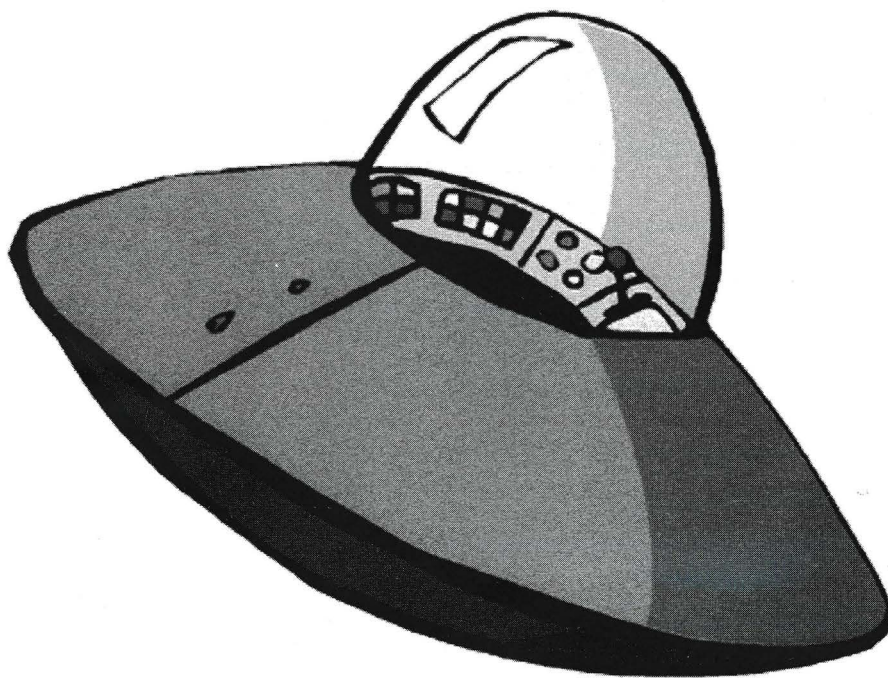
Jeg begynner i dag med en litt patetisk melding, vil sikkert noen si. Fra Filer's files nr. 38 av 25/9-00 kan vi for n'te gang fortelle om en ufonaut som uttaler seg om UFO-problematikken. Men selv om vi har hørt dette mange ganger før, er det liksom godt å få det bekreftet igjen. Denne gangen er det Gordon Cooper som avslører sine hemmeligheter. I sin nylig utgitte memoarbok «Skjebnesvangre skritt: En astronauts reise inn i det ukjente» («Leap of Faith: An Astronaut's Journey into the Unknown»), har USAF oberst L. Gordon Cooper (pensjonert) gått igjennom sine erfaringer hvor han bl.a. forfulge UFO'er over Tyskland i sin F-86 Starfighter. Han sier at han etter denne opplevelsen ble meget åpen for UFO-tanken. Han skriver det følgende: «Jeg kjente en oversersjant i Flyvåpenet som bekrefter at hans mannskap mottok en alarmmelding fra Washington D.C. om at de måtte rykke ut mot Stillehavskysten i sydvestlig retning (dette var ikke Roswell). Han

fortalte meg at de kom til en dyp fjellkløft og fant vraket av et fartøy på stedet. Ifølge hans venn (som han hadde vært sammen med lenge og visste at han var til å stole på), ble det funnet et metallisk tallerkenformet objekt som hadde havarert. Oppe på dette vraket satt to meget menneskelignende karer i flygerdrakter og vinket til dem. De (mannskapet) ble deretter bedt om å fjerne seg, og sersjanten fant aldri ut hvem disse karene var eller hva som skjedde med dem.

Men oberst Coopers bekjennelser stopper ikke der: Han skriver videre at

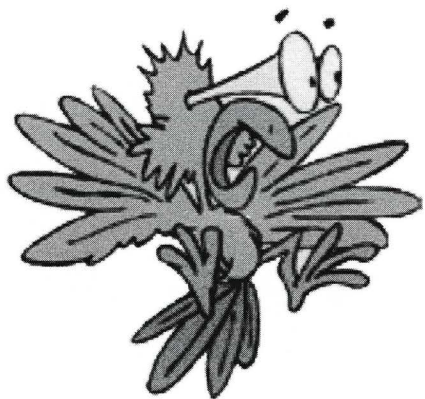
komme nærmere for å få bedre bilder. Cooper skriver videre, at da han fikk høre om denne hendelsen, ringte han til til sine overordnede i Pentagon og ba om en forklaring. Han fikk ingen forklaring, men ble beordret til å få all filmen fremkalt, men ikke kopiert. Deretter skulle han sende alt materiale til Pentagon snarest. Cooper legger til at han nok tok seg den frihet å kikke litt på negativene før han sendte materialet videre. Og han sier at disse negativene klart bekrefter tilstedeværelsen av den «tallerkenen» som ble beskrevet for ham av filmteamet. Cooper bekrefter tørt at han ikke hørte noe som helst mer om filmen eller resultatene av en eventuell etterforskning. (Credit: Dwight Connelly).

FRA HAMPSHIRE COUNTY rapporteres følgende i Filer's files nr. 39 av 2. oktober 2000: En frue som bor i

mens han var stasjonert på Edwards Air Force Base i California som kaptein ble han den 3. mai 1957 oppmerksom på at en metallisk og tallerkenformet farkost hadde landet (i all stillhet) litt etter klokka 08:00 om morgenen på basens område. Han antar at begivenheten ble filmet av et heller forundret filmteam som drev med tekniske opptak bare knappe 50 meter fra fartøyet. Fartøyet forsvant i stor fart mens de prøvde å

nærheten av Romney rapporterte at det falt store mengder av det mystiske stoffet eller substansen som er kjent som «englehår» på hennes eiendom tirsdag den 19. september i år. Vitnet kaller seg Rusty, og hun forteller at «i går kveld ved 17:00-tida hørte jeg en høy «drønnende» lyd, omtrent som den et stort fly lager. Jeg gikk ut for å se hva dette var, men så ingen ting. Drønnene gjentok seg en times tid. Da jeg sto opp i

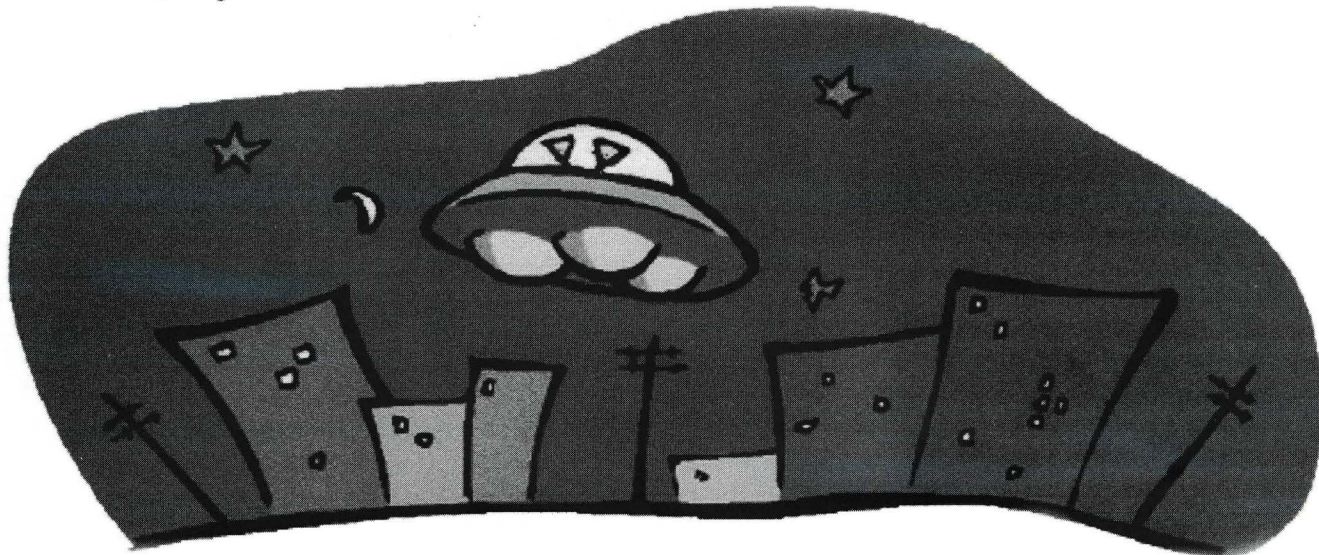
OG FORTSATT SKREMMES folk av uforklarlige UFO-opplevelser. Vi fortsetter med enda en historie fra Filer's files nr. 39 av 2. oktober i år:

Marysville - Stan Gordon rapporterer om en skremt bilfører som hadde en UFO-observasjon den 19. september 2000. Dette hendte mellom 16:30 og 16:45 i en forstad. Vitnet reiser regelmessig gjennom denne dalen der landskapet er dominert av landbruksområder omkranset av fjell. Hendelsen skildres slik: På knappe 2

Pennsylvania i august og september. (Credit Stan Gordon's UFO Anomalies Zone: <http://www.westol.com/~pauf0>)

FRA SAMME NUMMER tar vi en liten avstikker til Egypt, et land med mye å forsvare av hemmeligheter:

Omar Hilal skriver fra Cairo: «Jeg var på et møte i mitt kontor i Mo-handeseen i Giza den 25. januar 2000. Da ringe min mor kl. 17:05 om ettermiddagen. Meget opphisset fortalte hun meg at hun så to massive UFO'er

dag tidlig var hele gårdsplassen fylt av dette "spindelvevlignende" stoffet. Jeg er ikke sikker på hvordan jeg skal skildre det. Det ligner spindelvev, men det har ikke noe av den runde formen som et slik edderkoppnett bruker å ha. Jeg fikk i alle fall tak i et fotografiapparat i en fart og tok minst et dusin bilder. Jeg fikk mannen min til å gå de 15 kilometrene ned til byen for å kjøpe gummihandsker så vi kunne samle sammen en del prøver av dette underlige stoffet. Det var flekkvis en del englehår også på veien innover mot byen, men det var på ingen måte i slike mengder som på vår gårds plass. Den første prøven min mann tok forandret seg til noe gjør-lignende så fort han tok i det. Han la deretter noen prøver av stoffet på en bit papirhåndkle og la dette og gummihandskene inn i en plastikkpose. Vi hadde ikke noe problem med å fotografere englehåret. Noe analyseresultat av englehåret er det fortsatt ikke rapportert noe om. Vi venter i spenning! (overs.anm.). (Se ellers bilder fra Rustys internettside). (Credit: Louise A. Lowry).

kilometers avstand så sjåføren noe han skildrer som «stadionlys» over et åpent jorde. Observatøren visste at det ikke var noe slik lys i dette området. Da han nærmet seg området, rullet han ned vinduet, men han hørte ingen lyd. Han så to meget store og runde lys. De blinket ikke, og hadde et hvitt, skarpt lys. Lyskilden var enormt stor. Vitnet anslår lengden av lyskilden til å tilsvare lengden av en fotballbane. Til å begynne med så det ut som om det var bare en lyskilde, men han fant fort ut at det var to like lyskilder som sto side om side. Lysene hang relativt lavt over jordet. De beveget seg ikke, men sto helt rolig. Vitnet sier at de lyste opp hele himmelen. Vitnet kjørte nå videre nedover veien et stykke, men snudde så og dro tilbake. Da han noen få minutter senere var tilbake på stedet, var lysene borte. Mens han satt og så på lysene første gangen kom det en annen bil kjørende. Vitnet håper at denne andre sjåføren vil rapportere om hendelsen, men ikke noe har kommet i skrivende stund. Det har ellers vært utrolig mange UFO-rapporter i

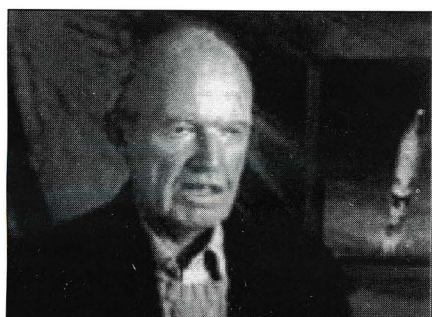
over pyramidene. Hun sa at de så akkurat ut som den UFO'en hun hadde sett i fjor sommer i Alexandria. De er store og meget lyssterke. Nesten før hun fikk avsluttet setningen sprang jeg til et vindu som vender i retning mot pyramidene. Mine arbeidskamerater trodde nok jeg hadde blitt litt smårrar, men likevel sprang de til vinduet sammen med meg. Fem minutter senere, etter å ha speidet litt skuffet mot himmelen, så vi endelig et UFO ca. 10 kilometer unna. Det var et massivt, oransjelysende og sigarformet fartøy som beveget seg sakte mot sydvest. Det var på ca. 45 grader over horisonten og brukte ca. 35 sekunder på å fly forbi bygningen her. Beklageligvis har vi en stor bygning rett i mot oss, så vi kan ikke se direkte på pyramidene. Derfor fikk vi bare se denne ene farkosten. Min mor og hennes sjåfør var heldigere. De parkerte ved el-Muneeb-brua og hadde fin utsikt fra der. Min mor beskriver de to fartøyene de så som «massive neonplater». De var hver ca. 30 meter lange, og kom i sakte fart fra hver sin kant, og møttes akkurat over den andre

Astronauten Gordon Cooper:

KLARE MENINGER OM UFO

Det verserer mange historier om astronauter som har sett UFO. Noen av historiene er helt eller delvis oppdiktet. Noen observasjoner har i ettertid fått naturlige forklaringer - mens noen få har forblitt i kategorien UFO. Blant de astronauter som har hatt UFO-observasjoner er Leroy Gordon «Gordo» Cooper Jr.

Av Jon Erik Hove
je_hove@yahoo.com

Cooper var en av de første amerikanske astronauter (nr. 6 i rommet) - han var med i teamet av de syv første astronautene som ble valgt ut i det amerikanske romprogrammet.

Den første turen han hadde i rommet var i «Faith 7» som ble skutt opp den 15 mai 1963. Fartøyet sirklet rundt jorden 22 ganger før det etter en 34 timer og 22 minutter lang ferd landet i havet. I august 1965 hadde han sammen med Pete Conrad åtte dagers romferd i Gemini 5. En historie skal ha det til at Cooper på sin første romferd så en grønnskimmende UFO med en rød hale etter seg. Denne historien har imidlertid Cooper senere avvist som fabrikasjoner. I et radio-program (Art Bell «Coast to Coast» talk show) høsten 1999 sa Cooper følgende om historien: «Nei, noen har tjent gode penger ved å selge løgner om dette. Det er en helt og holdent usann historie».

At Cooper i det hele tatt behøvde å kommentere historien i programmet viser hvor seiglivet UFO-historier kan være: Allerede på 70-tallet avviste han denne historien som oppspinn.

Men Cooper hadde allerede mange år før sin astronaut-karriere noen UFO-observasjoner som han holder fast ved og som har gitt grunnlaget for hans nåværende syn på UFO og utenomjordisk liv. Dette fant sted mens han på begynnelsen av 50-tallet var stasjonert i Vest-Tyskland. Sammen med flere andre piloter så han en rekke farkoster fly over himmelen i lignende formasjon som han og de andre pilotene pleide å fly i. Han og flere andre piloter prøvde å forfølge farkostene med F-86 Sabre jetfly, men de var for høyt oppe, fløy for fort og foretok retningsendringer raskere enn jetflyene kunne klare.

SELV ØYENVITNE

Om farkostene har han senere fortalt følgende: «De så ut til å være metalliske, var tallerkenformede og ingen vinger kunne sees». På det tidspunktet lekte han med tanken på om det kunne være sovjetiske fly med et nytt design, men han har senere kommet til at det kan ha vært farkoster av utenomjordisk opprinnelse.

Cooper hadde også en UFO-relatert

opplevelse i 1957 da han var stasjonert ved Edwards Air Force Base i California. Han skal ha sett en film, tatt på slutten av femtitallet, av et krasjet UFO i den sørvestlige delen av USA. Filmen ble snart etter overlevert en offiser av høy rang fra Washington og ble siden aldri sett eller hørt om igjen. Det er også en annen variant av denne historien: At Cooper sammen med andre skal ha sett og filmet en ukjent farkost som første svedde over bakken, landet og sto i ro noen minutter før den tok av og forsvant i stor hastighet. Filmen av farkosten ble senere overlevert en offiser fra Pentagon. Hvilken av de to historiene "Gordo" står inne for fremgår ganske sikkert av Coopers nye bok (omtalt senere i artikkelen).

Cooper ble også flere år senere utsatt for en litt spesiell hendelse: På romferden med Gemini 5 tok de en rekke bilder av landjorden de fløy over. Det viste seg at de også hadde tatt bilder av området med den topphemmelige militærbasen i Nevada som går under navnet «Area 51», og disse bildene ble senere konfiskert av militærmyndighetene.

OVERBEVIST ASTRONAUT

Etter de opplevelsene som Cooper selv har hatt og etter som han har studert UFO-fenomenet har han blitt overbevist om at jorden blir besøkt av teknisk avanserte utenomjordiske sivilisasjoner. Han hevder også at myndighetene - både i USA og i andre land - tilbakeholder informasjon om at utenomjordiske fartøyer har besøkt og besøker jorden. Videre mener han at myndighetene holder sannheten om UFO hemmelig. I juni i år, ved presentasjonen av sin nye bok (se slutten av artikkelen), uttalte han følgende: «Det har vært for mange mennesker, svært kvalifiserte mennesker eller grupper av mennesker, som har hatt observasjon av eller nærkontakt med utenomjordiske fartøyer eller vesener til at man kan nekte for at de virkelig fins... vi trenger flere forklaringer».

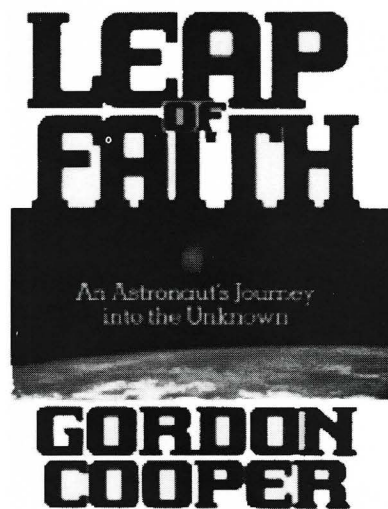
Så overbevist om at UFO-fenomenet

krever seriøs forskning er Cooper at han i 1978 ga en tale til et diskusjonspanel i FN om emnet. Diskusjonspanelet ble ledet av FNs daværende generalsekretær Kurt Waldheim. Håpet hans var at FN kunne bli en støttespiller i UFO-forskningen. Panelet mente det var en god idé og de ville følge opp men ingenting har skjedd i ettertid. Det han sa på dette møtet er såpass spesielt og interessant at deler av det gjengis her: «... jeg tror at disse utenomjordiske fartøyene og deres mannskap besøker denne planeten fra andre planeter, som er kommet litt lenger i sin tekniske utvikling enn vi har her på jorden. Jeg føler at vi trenger et koordinert program på toppnivå for på vitenskapelig måte samle inn og analysere data fra hele jorden, vedrørende alle typer observasjoner og nærkontakter samt for å finne ut hvordan vi best skal kunne innlede kontakt med disse besøkende på en vennlig måte. Jeg vil påpeke at jeg ikke er noen erfaren, profesjonell UFO etterforsker - jeg har ikke hatt privilegiet å være ombord i et UFO eller å møte vesener fra et UFO. Imidlertid føler jeg at jeg til en viss grad er kvalifisert til å diskutere slike emner, siden jeg har vært i grenselandet til rommet der de reiser. I tillegg hadde jeg i 1951 noen opplevelser hvor jeg to dager på rad observerte UFO som fløy i formasjon. De var imidlertid i for stor høyde til at vi kunne nå dem med våre jettfly. Hvis FN vil delta i og følge opp dette prosjektet, vil kanskje mange flere kvalifiserte mennesker komme til for å hjelpe i forskningen og gi ut informasjon til offentligheten...»

HAR SKREVET BOK OM OPPLEVELSENE

Cooper er forøvrig aktuell med en ganske fersk bok: «Leap of Faith - An Astronaut's Journey Into The Unknown». Den 288 sider lange boken som ble utgitt i juni i år tar leseren med på en tur tilbake til de tidlige dagene av det amerikanske romprogrammet og senere inn i det han tror vil bli fremtidens romfart. Som en del av denne fremtiden mener Cooper at vi vil få kontakt med utenomjordiske sivilisasjoner. Omtrent halvparten av boken tar for seg Coopers NASA karriere, fra han ble utvalgt som Mercury astronaut, til hans romferd med

«Faith 7» (Mercury-Atlas 9) og den 8 dager lange romferden med Pete Conrad ombord i Gemini 5. I den siste halvdel av boken forteller Cooper om sin interesse for det ukjente, fra lidenskapen for testflyginger (det ukjente ved et nytt fartøy) til sin fascinasjon for det verdensomspennende UFO-fenomenet. Han skriver her også om sine egne opplevelser vedrørende UFO. I denne delen av boken kommer det også frem at Cooper mener det finnes mange teknisk avanserte utenomjordiske sivilisasjoner og at vi kanskje allerede har hatt kontakt med en eller flere av disse. Area 51 har også fått en plass i

boken. For de som er interessert, så er boken utgitt av Harper Collins og har ISBN nummer 0060194162. Boken er «hardcover», er på 288 sider med 16 sider med bilder og ble utgitt 15/6-2000. Prisen på boken er i utgangspunktet US\$ 25.00, men via Internet kan du få den fra US\$ 17.50 og oppover. Går du til siden <http://ebargaindealer.com/books/LeapOfFaith.htm> kan du bestille enten fra nettbokhandlerne Amazon.com (US\$20), Borders.com (US\$17.50) eller Barnes & Noble (US\$20).

Til slutt en kuriositet for de som har tilgang til Internett og som har RealPlayer installert på maskinen: På <http://www.destinationspace.net/ufo/ufomag/gcooper.ram> er en lydfil med varighet på vel to minutter der «Gordo» selv forteller om sine UFO-opplevelser mens han var i militæret.

Julegaver fra UFO-Norge

Videofilmer:

Michael Hesemann:

The Footage:

Archives 1, 1950-1989	250.-
Archives 2, 1990-1992	250.-
Archives 3, 1993-1995	250.-
Archives 4, 1996-1998	250.-
Archives 5, 1998-1999	250.-

UFO-Abductions 250.-

UFO & Area 51 250.-

UFOs: The Contacts 250.-

UFOs The Secret Evidence 250.-

Fra Australia:

Barry Taylor

UFOs Down Under 200.-

UFO-Konferansen i

Folkets Hus januar 2000

1. Derrel Sims USA

Richard Boyland USA 300.-

2. Steven Greer USA

Joe Firmage USA 300.-

3. Odd-Gunnar Røed Norge

Erling Strand Norge 300.-

Erich von Däniken Sveits

4. Jaime Maussan Mexico 300.-

Michael Hesemann Tyskland

5. Paneldebattene 300.-

Bøker:

Däniken:

Budskapet fra Nazca 150.-

Willy Ustad:

Roswell-mysteriet 150.-

UFO i Norge 180.-

Philip Mantle:

Without Consent 180.-

Alle priser pluss porto

Ring/fax el. E-post

UFO-Norge, box 124

3163 Borgheim

33 38 65 00/33 38 33 68

www.bestilling@ufo.no

Giro: 2470 17 11390

LYSFENOMEN SLO UT FISKEBÅT

Lyset tok strømmen og stanset motorene. I timevis var båten prisgitt havet mens mannskapet lå dødssyke etter skrekkopplevelsen. Science fiction? Nei, en sann historie fra Troms anno 2000!

**Av Morten Løken Kværnstrøm
redaktor@ufo.no**

Mandag 27. november går fiskebåten «Magne Johan» for sakte fart ved Mulegga, vel 24 mil utenfor Senjahopen. Klokken er rundt ni om kvelden. Lyskasterne spiller over sjøen før de slukkes, og mannskapet på tre gir opp letingen etter noe garnbruk båten har mistet. Skipper Harry Magne Larsen legger seg ned på i rorhuset. Han slumrer - den kraftige dieselmotoren virker søvndyssende. Plutselig skjærer et kraftig, hvitt lys gjennom rorhusvinduene. I samme øyeblikk stopper motoren. Også motoren som driver strømaggregatet stanser. Nødstrømmen slår ikke inn. Alt er svart.

Tom Arne Larsen og Roald Olsen satt i messa og pratet da blackout'et inntraff. Larsen skyndte seg ut på dekk for å starte hjelpemotoren som forsyner båten med 220 volt strøm. Foran båten sto en hvit lyssoyle loddrett ned i havet.

- Det var så skarpt at det lyste opp hele båten. Jeg vet ikke hvor lenge det sto på, men lyset forsvant like brått som det kom, sier Larsen til Troms Folkeblad.

Noen lyd hørte han ikke, til tross for at været var godt og sjøen stille.

Olsen gikk ned i maskinrommet og fikk start på motoren igjen.

Men problemene var ikke over med det. Alle de tre separate strømsystemene ombord hadde slått ut.

- Til og med VHF-senderne som går på egen strømforsyning, og skal virke uansett, var døde. Det rareste var at jeg måtte slå senderne av og på for å få dem til å fungere igjen. Den elektroniske

vindmåleren hadde «frosset» og virket ikke selv etter at vi fikk strømmen tilbake, sier Harry Magne Larsen til avisen.

TAPPET FOR KREFTER

Ingen av de elektroniske displayene om bord viste tall. Alt måtte resettes før displayene fungerte igjen.

Det merkelige lyset påvirket ikke bare båten. De tre ble dårlige - og måtte bare legge seg og hvile.

- Vi ble slått helt ut selv også, sier Harry Magne Larsen. - Det var som om livsgnisten forlot oss.

Overfor lederen for UFO-Norge Nord, Leif Norman Solhaug, bekrefter Larsen at de tre ble svært syke umiddelbart etter hendelsen.

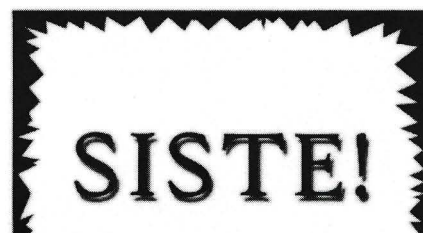
- Kraften i kroppen ble som sugd ut. Jeg kjente at det prikket svært i fingre og tær, forteller Larsen, som sier at båten ble liggende og drive i sjøen i flere timer. Enhver båtvant vet hvor farlig det er - og at tre erfarne fiskere lar båten drive i timevis utenfor kysten sier mye om hvor syke de egentlig var.

- Til slutt bestemte jeg meg for å kalle opp Bodø Radio og anmode om hjelp. Men da jeg kom opp styrhuset, følte jeg meg bedre og tok båten til land selv, sier Larsen til Solhaug.

Skipperen forteller at da de var kommet litt til hektene og skulle spise, smakte og luktet maten av brent bakelitt.

Den psykiske påkjenningen fikk selv de tre robuste karene merke.

- Vi ble helt skjelvne, forteller Larsen

til Troms Folkeblad. - Hadde jeg vært alene om dette ville jeg ikke turt å fortelle det til noen. Da ville vel folk tro jeg var blitt gal. Men vi var tre om å oppleve akkurat det samme.

NEPPE METEORITT

Professor i astrofysikk ved Universitetet i Tromsø, Jan Erik Solheim, hevdet i media at en meteoritt som eksploderte idet den kom inn i atmosfæren kan ha forårsaket motorsvikt og strømstans. En slik eksplosjon kan skape en elektrisk utladning som kan slå ut elektriske innretninger på jorden.

Teorien blir imøtegått av Leif Norman Solhaug.

- Det er mange momenter som strider mot en slik teori. «Magne Johan» var utstyrt med to dieselmotorer. I alle fall den ene er utstyrt med mekanisk dieselpumpe som ikke påvirkes av elektriske sjokk av noen art. Dessuten stoppet motorene, som er uavhengige av hverandre, momentant og på samme tid. Jeg har snakket med en eldre skipper, som forteller at selv om dieselpumpen svikter, vil motoren fortsette å gå en god stund på dieselen som befinner seg i drivstoffrørene.

- Og vil en meteoritteksplasjon i atmosfæren gjøre folk ombord i en båt på havet så syke som mannskapet her ble? Gir et meteorittdslag fysiske og psykiske reaksjoner?

Solhaug har kjennskap til et annet fartøy som har vært ute for en lignende hendelse.

- Jeg har lovt å ikke røpe kilden, men har snakket med pålitelige folk som kan fortelle en lignende historie. I ettertid gjennomgikk de en hard tørn psykisk.

FLERE OBSERVASJONER

Nøyaktig på dagen én måned før mannskapet på «Magne Johan» hadde den skremmende opplevelsen, så fire mann i kajakk et merkelig lys nord for Karlsøy.

- Den ene, Ernst Bolle som arbeider

ved Fiskeridirektoratets kontor i Tromsø, fortalte meg at han og vennene lyset var synlig i omtrent ti sekunder. Det er ganske lenge når du ser et fenomen som dette. Lyset skjøt ned fra himmelen og gikk i havet. Det var tynn, hvit og gulgrønn stripe, men så kraftig at det lyste opp fjellene rundt dem. Det økte i styrke ettersom det sank mot havflaten.

En av padlerne har ifølge Bolle doktorgrad i fysikk, og han utelukket meteoritt-teorien de andre ymtet frem på om. Hva annet det kunne være, har de ingen formening om, sier Solhaug.

Han kan ikke huske å ha vært borti noe lignende som «tilfellet Magne Johan» under de vel 20 årene han har etterforsket mystiske observasjoner og fenomener.

- Men området er et aktivt i så måte, forteller han. - I slutten av mars 1989 var det en serie observasjoner av lysfenomen i og ved Kaperdalsfjellene i Svandal i Indre Senja. Det ble nokså mye oppstyr rundt det. Blant annet ble overvåkningspolitiet (POT) varslet. Forsvaret i Sørreisa medgikk overfor meg at det var svært interessante observasjoner. Men hva, og om de forfulgte saken, vet jeg ikke noe om, sier Solhaug, som lover å følge opp hendelsene rundt «Magne Johan».

Saken vil helt sikkert diskuteres inngående i UFO-kretser i mange år fremover, og vi vil bringe rapporter.

**RAPPORTSENTRALEN
INFORMERER
AV ARNULF LØKEN
ARNULF@UFO.NO**

UFO-NORGE har i 1999 sendt ut 68 registrerte rapportskjemaer.

35 av disse kom i retur til Rapportsentralen.

Pr. 30. september 2000 er det sendt ut 54 registrerte rapportskjema. 25 av disse har kommet i retur. 11 av disse er fra Midt-Norge, med hovedvekt i Indre og Ytre Namdalen.

2 av rapportene fra Midt-Norge, Rørvik og Verdal, dreier seg om nærkontakt.

Ingen av de nevnte rapportene er ennå lagt inn i den nye rapportdatabasen.

De mest interessante rapporter:

I en sak fra Biri i Oppland kunne en mor og hennes sønn fortelle om et rødt lys som fløy parallelt med bilen opp gjennom dalen mot Øverbygd. Lyset passerte bilens høyre side, svingte inn mot veien for så å stoppe like over veibanen noen ukjente meter foran bilen. Sønnen ble vettskremt da lyset forandret farge til hvitt, økte i størrelse, samtidig som det kom en lysjegle ned mot veien. Vitnene mente lyset ikke berørt veibanen. Sjøføren gikk så ut av bilen, noe hun i ettertid ikke skjønner at hun turde. Fenomenet var lydløst. Etter noen minutter forsvant det sørover mot Snertingdal. Da hadde fenomenet form som en sirupsnipp med mange lys langs kanten (lyslenker). I hvert av de fire hjørnene var det et markert større gult lys.

En rapport datert 20. juli fra Edøy ved Smøla i Møre og Romsdal beskriver to menn et ovalt mørkt objekt med blinkende lysstripe midt på. Objektet hadde stor fart like over havflaten øst for Edøy, og forsvant nordover gjennom Trondheimsleia.

Nord-Trøndelag har i år de mest spennende sakene.

Et par fra Skage, øst for Namsos, var på biltur til Namsos den 24. mars. Ved Tranmyra fikk de se tre merkelige svarte fenomen oppe på himmelen. De kom raskt på skrå ned mot vitnene, dreide av, og forsvant i horisontal bane nordvestover. Objektene forsvant inn i en stor snøbygge. De så ut som en Mateus-flaske, rund kropp med en utstikker som en flaskehals. Vitnene ble svært utilpass etter observasjonen.

Rapporten fikk dekning av Namdals-Avisa. Vitnene var anonyme.

Jan Olav Dolmen Larsen kunne 24. mars fortelle om at han over Verdal så en stor svart diskos-formet UFO i en sky. Den gikk ut og inn av skyen som den brukte å skjule seg i. Da det fra nord kom et rutenet, forsvant UFO-et inn i skyen og ble borte.

Rapporten ble dekket av NRK Nord-Trønder Radioen og Namdals-Avisa. Artikkelen fra Tranmyra ble også nevnt.

En ung herre på 12 år fra Lund nord for Namsos så 31. mars et objekt med skarpe lys som lyste rett på ham. Han ble blendet, men så et mørkt objekt bak lysene. Etter en kort stund satte

fenomenet seg i bevegelse, svingte opp og sørover, for til slutt å dreie i en nordvestlig kurs, og forsvant i en vanvittig hastighet opp i luften.

Ivar Haug har tidligere kontaktet UFO-NORGE ang. UFO-rapporter. Denne gangen var det de tre barna hans som så en merkelig fenomen ved Fjukstad vest for Rørvik. Fredag 2. juni kl. 09.45 hadde barna sett noe de trodde var en fallskjerm på himmelen. De beskrev den til sin far som flat under og med to røde forhøyninger på hver ende i overkant. Den steg oppover på himmelen. Plutselig hadde fallskjermen blitt rund og svart. Det kom et skarpt rødt blink, før den svarte kulen fortsatte videre nordøstover. Kart etter ble den bare borte.

Ivar ringte Rapportsentralen omlag et kvarter senere om denne saken. Dette gjorde det enklere å kontrollere om det var fly nord for Fjukstad. Kontrollsentralen på Rørvik Lufthavn hadde ikke fly i dette området. Ved henvendelse til LSTN Gråkallen traff jeg Bjørn Vikås. Han ringte meg opp kort etter å ha undersøkt om de var fly i området, noe det ikke var. Han undersøkte med Ørlandet om dette kunne være en værballoon, og om forsvaret hadde marinefartøy i det aktuelle området. Forsvaret hadde ikke noe fly eller fartøy der oppe. Vikås kunne heller ikke se at det var unormal støy på radarbildet. Hele denne prosedyren fikk jeg «in live» fordi jeg hadde åpen telefonlinje hele tiden.

Rapporten fikk god mediadekning i Trønder-Avisa 4. august (tre helsider inkl. forsiden).

Fra Høylandet fortelles det at den 20. august så mor og sønn en sigarformet blank/sølvblank gjenstand på vei sørvestover mot Namsos. Den var større enn et Dash 8 fly, hadde ikke vinger eller haleparti, fløy i en annen bane, og fortære enn fly på vei til Namsos Lufthavn vanligvis gjør. Sønnen mente å høre en susende lyd fra fenomenet, men er ikke sikker.

Denne rapporten ble referert i Namdals-Avisa av Rapportsentralen. Vitnene ville være anonyme.

Kvinnen har hatt to observasjoner tidligere, i 1974 og 1990. I 1974 var det muligens «tapt tid».

Antienergi og antimasse

Den spesielle relativitetsteorien slår fast at hvis en astronaut reiser i et romskip med svært høy hastighet i relasjon til de som oppholder seg på en planet som er mer i ro, så eldes astronauten langsommere. Han reiser inn i fremtiden.

Av Jermund Liaskar

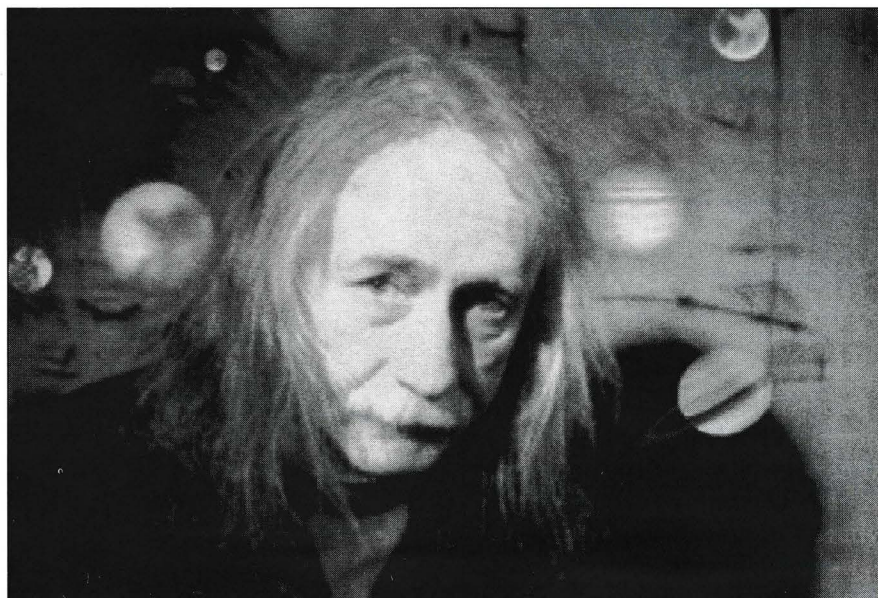
For nærmere tyve år siden skrev jeg en science fiction roman. Den ble aldri utgitt av noe forlag, som de aller fleste romaner aldri blir. Det var heller ikke noen god roman, fortellingen er ingen frisk *fantasy* for barn og ungdom, men mer stringent vitenskap enn *science fiction*. Romanen ble skrevet for å luften en vitenskaplig hypotese om antienergi og negativ masse, og hvordan det kan være mulig å reise i universet med ubegrenset hastighet i tid og rom.

Antimasse eller negativ masse må ikke forveksles med antimaterie. Det sistnevnte er helt vanlig positiv masse, men med motsatt ladning på elementærpartiklene, altså positive elektroner, positroner, og negativt ladede protoner. Antimaterie reagerer spontant med vanlig materie under dannelse av enorme mengder positiv energi, såkalt elektromagnetisk stråling eller gamma stråling.

For tyve år siden var hypotesen om tilstedeværelse av antimasse i vårt univers noe nytt og banebrytende. Men for ikke så mange år siden så jeg et TV-program om en amerikansk forsker som hevdet å ha påvist antienergi eller negativ energi, så jeg er ikke helt alene om denne hypotesen. Kanskje den en dag blir en anerkjent teori?

Hypotesen går ut på at universet ble skapt av intet, av både positiv og like meget negativ energi, slik at summen av all energi i universet er akkurat lik null. Positiv masse tiltrekker annen positiv masse, det kalles gravitasjonsloven. Negativ masse tiltrekker annen negativ

masse akkurat like meget. Men positiv masse og negativ masse frastøter hverandre, slik at det er svært lite sannsynlig at den kosmiske strålingen nær jorden inneholder partikler av antimasse.

Albert Einstein

Langt ute i universet finnes der muligens hele galakser av antimasse, men disse stjernene skinner med et lys vi aldri kan se. Det er trolig grunnen til at himmelen mellom de skinnende stjernene er mørk og ikke lys overalt. Galaksene av antimasse absorberer vanlig elektromagnetisk stråling. Antimasse og vanlig masse vekselvirker altså elektromagnetisk.

I den spesielle relativitetsteorien inngår et rotuttrykk, roten av en minus

relativ hastighet over lyshastigheten i vakuum, den sistnevnte brøken i andre potens. De som har litt kjennskap til matte, vet at et rotuttrykk har to løsninger, en positiv og en negativ. Einstein brukte bare den positive løsningen i sin teori, for i hans teori inngikk ikke eksistensen av antimasse, men i vekselvirkning mellom positiv og negativ masse nyttes den negative løsningen.

Den spesielle relativitetsteorien slår fast at hvis en astronaut reiser i et romskip med svært høy hastighet i relasjon til de som oppholder seg på en planet som er mer i ro, så eldes astronauten langsommere. Han reiser inn i fremtiden. Kommer han en gang tilbake til planeten han reiste bort fra, vil han komme tilbake til planetens fremtid, hvor generasjoner har gått i graven i mellomtiden.

Dersom et romskip beveger seg med høy hastighet, nærmere lyshastigheten, med negativ totalmasse, vil den negative

løsningen på rotuttrykket bli nyttet, og astronauten vil reise tilbake i tiden.

REISER I TIDEN

Men hvorledes kan man bygge et romskip med negativ totalmasse? Dersom man kan finne tilstrekkelig med negativ masse i form av partikler i den kosmiske strålingen langt borte fra solen, eller man en dag kan fremstille negativ masse ved syntese av elementærpartikler, vil det trolig være mulig å bygge romskip

bestående av omtrent like meget positiv som negativ masse.

Grunnen til at positiv masse kan eksistere uten å gå til grunne sammen med negativ masse, er at forskjellen mellom de to masseformene finnes på et så elementært nivå, på superstreng nivået. Skal antimasse og vanlig masse reagere med hverandre å gå til grunne, må de først brytes ned i partikler under kvark nivået. Trolig ligger forskjellen på de to formene for energi og dermed masse på to forskjellige innretninger av superstrengene, og man må opp i langt høyere energi enn det som er involvert i dagens elementærpartikkelakseleratorer for å kunne lage antimasse.

Det er ikke bare at man har mulighet

flat stein som spretter bortover en vannflate.

Men hvorledes kan det være mulig?

Den spesielle relativitetsteorien slår fast at ingen partikler eller positiv masse kan bevege seg raskere enn lyset i vakuum, omtrent tre hundre tusen kilometer i sekundet. Det kan heller ikke partikler av negativ masse. Men et antimasseromskip som består av akkurat like meget positiv som negativ masse, har ingen masse i praksis og her gjelder ikke relativitetsteoriens begrensninger.

MASSE LIK NULL

Et antimasseromskip har masse på nivået med elementærpartikler før spranget og følger kvantemekanikkens lover. Det tunnellerer gjennom lysmuren og hopper ut av tidrommet og tilbake i en annen tid og et annet sted i rommet. Før spranget har romskipet et lite overskudd positiv masse, og etter spranget et lite overskudd negativ masse, akkurat i spranget er massen lik null.

Et antimasseromskip vil være veldig lett. Når det daler ned gjennom en atmosfære, vil det gjerne bevege seg som et fallende blad, spesielt dersom det er konstruert som en tallerken. Og det er gjentatte ganger blitt

observert UFOer av form som flygende tallerkener som daler ned a lå fallende blad. Jeg har sett det i litteraturen mange ganger. Dersom et slikt romskip «springer» nær jordoverflaten, vil det se ut som det dematerialiserer seg, og jeg har gjentatte ganger lest om observasjoner av UFOer som dematerialiserer seg.

Dersom noen skulle ønske å lese mer om hypotesen om antimasse, kan jeg anbefale mitt nettsted:

<http://home.c2i.net/ufo>

Der finnes blant annet den romanen jeg skrev for rundt tyve år siden. Den kan lastes ned og leses i Word 7.0 eller høyere.

Illustrasjoner: ArtToday

ABONNEMENT 2001 INFORMASJON

Nytt i år er at du kan velge om du bare vil abonnere på bladet, eller om du også vil være medlem med stemmerett på UFO-Norges møter. Ved å være medlem støtter du foreningen med noen sårt tiltrengte ekstra kroner - samtidig som du har muligheten til å bli valgt inn i et tillitsverv. Har du simpelthen bare lyst til å støtte oss litt ekstra, gir et medlemskap deg også muligheten til det. Bladet er inkludert i medlemsavgiften. I likhet med abonnentene får du det i postkassen fire ganger i året.

UFO er verd pengene: det er Norges største spesialtidsskrift for UFO. Det er til oss radio, TV og dagspresse henvender seg i UFO-saker. Vi på vår side - henvender oss til deg!

PRISER:

Årsabonnement (fire nummer): 200,- kroner.

Medlemskap: 350,- kroner. Inkluderer fire nummer av UFO og stemmerett på UFO-Norges møter.

Abonnementsadressen for begge alternativene er:

UFO-Norge

Nordlysveien 4c

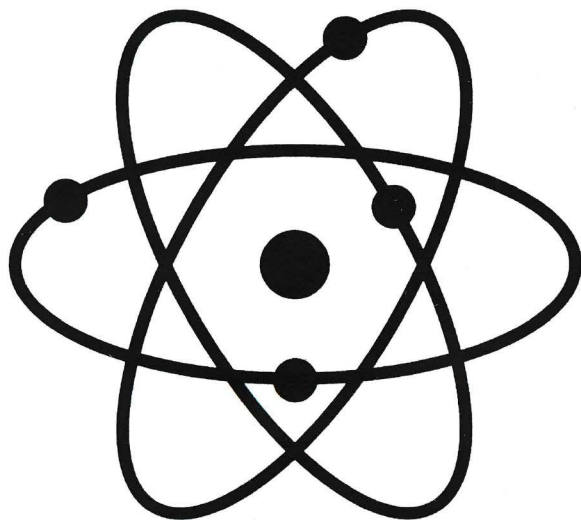
3113 Tønsberg

Tlf: 33 32 70 84 - spør etter Frank

Ved bestilling over e-post, send til: frank.lie@ufo.no

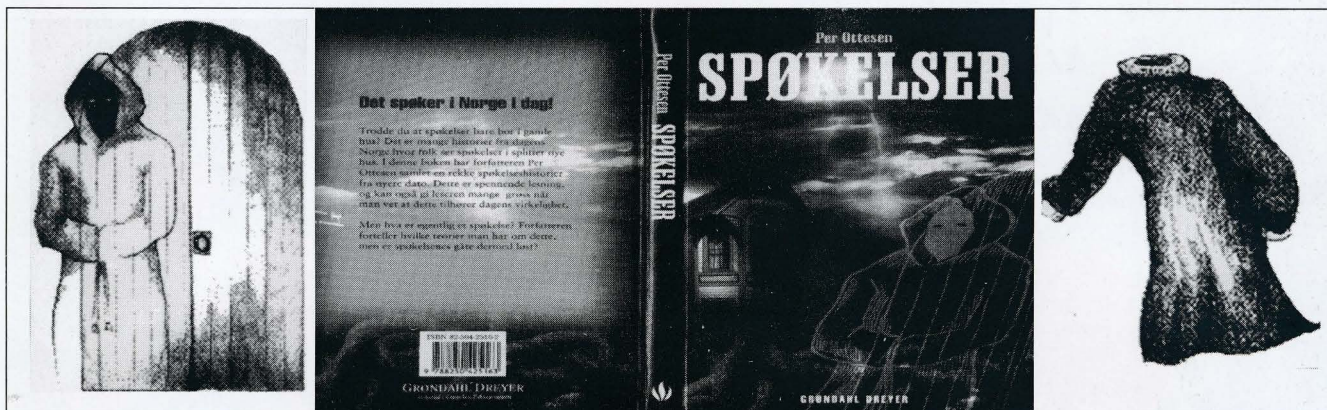
Ved forhåndsbetaling på giro eller over nettbank benyttes vår bankgirokonto: 2470 17 28862

Med i dette bladet følger en innbetalingsgiro som også kan benyttes.

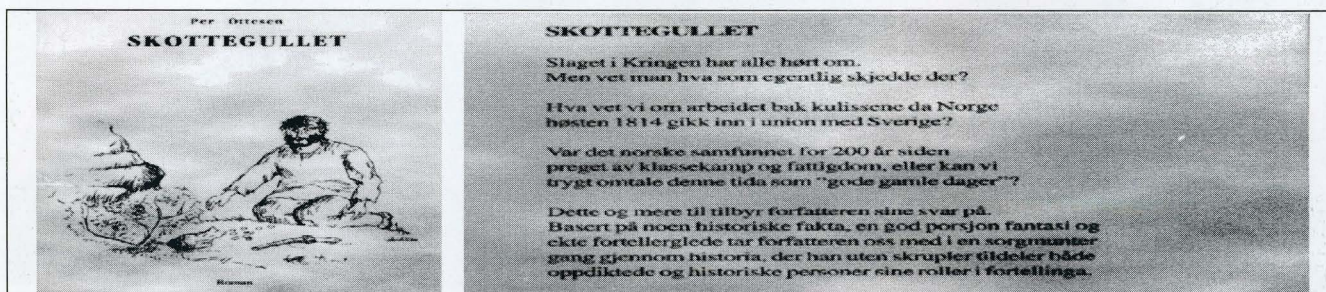
til å reise både fremover og bakover i tid, som er så fascinerende med antimasseromskip. Et romskip som er bygd av omtrent akkurat like meget masse som antimasse, vil være en virkelig tidsmaskin, men det er ikke alt. Et slikt romskip vil også ha mulighet til å reise ut av tidrommet, det fysiske universet, og komme tilbake på et helt annet sted, i samme nuet. Det kalles et sprang, og det tar ingen fysisk tid. Man kan altså tilbakelegge avstanden fra Jorden til Andromedagalaksen uten å eldes det minste. Den eneste faren er at man ikke må komme tilbake til det fysiske rommet i nærheten av stjerner, for da kan romskipet bli ødelagt. Så i praksis vil et antimasseromskip måtte bevege seg utenom tidrommet i mange sprang etter hverandre, omtrent som en

KRØKLA FORLAG

Per Ottesen: Spøkelser
Grøndahl og Dreyer Forlag 1998
Spør bokhandleren din!

UFO: Med "Spøkelser" har Ottesen lyktes som forteller. Her er troverdighet, koloritt, driv og spenst - heldig blandet i en sort gryte grøss.

Per Ottesen: Skottegullet
Kroner 95,- fraktfritt tilsendt
Krøkla Forlag 2000

"Skottegullet" er en historisk fabel lagt til perioden rundt 1814, der hendelsene rundt skottetoget og det velkjente slaget ved Kringen sees med kritiske øyne.

Per Ottesen: Per Gynt
Historien om den virkelige Per Gynt
- som Ibsen bygde sin Peer Gynt på.
Kroner 95,- fraktfritt tilsendt
Krøkla Forlag 2000

Benytt deg av denne enestående sjansen: Ingen porto eller oppkrav kommer i tillegg. Bestill nå - og kos deg med bøkene om et par dager!

Ja, jeg bestiller:

☐ "Skottegullet" a kroner 95,- Antall: ____ stk.

☐ "Per Gynt" a kroner 95,- Antall: ____ stk.

Adresse: KRØKLA FORLAG
v/ Per Ottesen
2640 Vinstra

E-postadr: peottese@online.no

Ved bestilling via E-post husk å oppgi bokønske - og navn og adresse!

Eiendomsmegleren sa det var et funn. «Et sjarmerende hus med sjel, omkranset av underskjønn natur». De hadde vært og sett på det flere ganger. Huset var gammelt, men godt vedlikeholdt. Veggene var malt gule, og de gammeldagse vinduene med sprosser hadde bondeblå karmen. Taket hadde fått ny frakk av rød, glasert teglstein. Med et fremspring stolt kneisende over soverommet i andre-etasje, så det ut som om huset omfavnet hele eiendommen. Stor hage hvor det kunne høstes både epler og kirsebær.

- Jeg skulle gjerne flyttet dit selv, men fru ... Eiendomsmegleren smilte beklagende.

Ekteparet som satt i sofaen overfor ham vekslet blikk. Ansiktsuttrykket til mannen skiftet. Han smilte litt skjevt, -

Der kom den, fastslo han for seg selv. Standarduttrykk hos eiendomsめglere. «Skulle gjerne kjøpt det selv». Pensum på meglerkurset.

- Vi har lyst til å kjøpe det, men Annie og jeg vil gjerne ta prat med den forrige eieren før vi bestemmer oss.

- Det går ikke, sa megleren, litt for raskt. Han glattet over. - Jeg, det vil si firmaet, kjøpte huset for et halvt år siden. Eierne skulle flytte utenlands, til England tror jeg. Han var interessert i et raskt og godt oppgjør, og vi fikk huset til hyggelig pris. Dessverre har ikke vi den nye adressen hans.

Han strøk seg over den blanke issen, smuldret vekk et par svetteårer på tur nedover mot øyenbrynet.

- Men det er jo ikke nødvendig heller, Arne. Kvinnen smilte opp mot sin mann.

Hun var søt, med halvlangt lyst hår bundet opp i to fletter. I kort sommerkjole minnet hun mer om en litt rampete jentunge enn den førtiårige adjunkt hun var. - Vi har jo inspisert huset flere ganger, ute og inne.

- Jo. Arne dro på det.

Han kikket bort på konen. Uttrykket i ansiktet hennes viste ham at hun alt hadde bestemt seg. Nåja, han hadde lyst på huset selv også. - Vel, han nikket mot megleren, - Når det ikke går, så går det ikke.

De flyttet inn allerede uken etter at alle papirer var underskrevet, i begynnelsen av juni. Hun koste seg enormt, det både så og merket han. Hun hadde blitt helt tøysete i løpet av den måneden de hadde bodd her. På

kjøkkenbordet, under epletrærne, i sengen.

Ikke siden de var nyforelskede hadde de elsket så mye og ofte. Nå hadde han ikke noe særlig i mot akkurat det, etter tjue års ekteskap og daglige rutiner var en slik vitalitetsinnsprøyting kjærkommen. Kanskje var det den herlige hagen som gjorde dem så godt. Jo, det var nok noe i det, selv om han kunne ha unnvært plenklippingen, som han drev med akkurat nå.

Hun jobbet med speilmøblet i entreen. Teakolje og vinduspuss måtte til for å holde møblet rent. Det var et gammelt ærverdig møbel, som hadde stått igjen etter den forrige eieren. Sannsynligvis hadde det stått der siden huset ble bygd, tenkte hun, mens hun gned teakolje inn i det mørke, glatte treverket. Tungt, stort, og pompøst, men det hørte på en måte til der. Hun hadde insistert på å beholde det, i stedet for å kjøpe nytt, som han hadde foreslått.

Svettedråpene perlet seg på pannen hennes. Ryggen beveget seg energisk, etter som hun pusset og gned på det store, to hundre år gamle speilmøblet. Med ett stoppet hun brått opp. Hun løftet undrende hodet.

- Merkelig, for en kald trekk det plutselig ble. Hvor kom det fra? Hun så inn i speilet foran seg.

Hun rykket til. Der, litt bakenfor henne, sto en gammel kvinne. Kledd i en skittengrå, ermeløs kjole, pekte hun anklagende mot henne. Det smale ansiktet var utydelig i konturene, bare det grå og pistrete håret kunne sees tydelig. Hun kjente håret reise seg på hodet av angst.

Hodebunnen trakk seg sammen, kroppen hennes ble som forstenet. Det var noe ondt ved den gamle. Annie følte det, kjente det helt inn til marginen. Hun orket ikke se lenger, bøyde hodet ned som for å slippe synet. - Nei, det kan ikke være sant! Slikt finnes ikke hos oss, ikke i vårt hus, mumlet hun halvhøyt for seg selv.

Hun så opp igjen, våget et rask blikk inn i speilet. Damen var borte nå. Hun sèg skjelvende ned på en krakk som sto foran telefonbordet ved siden av speilet. Plutselig klarte hun ikke lenger å holde tilbake redselen. Med et hysterisk skrik stormet hun ut i hagen, og klamret seg gråtende til mannen.

- Hva i all verden er skjedd? Synet av de skremte øynene hennes var mer enn nok til å fortelle ham at hun var reddere enn hun hadde godt av. - Damen, damen!

Hun hulket frem ordene, fikk ikke vekk fortvilelsen.

Han fikk henne ned i hammocken i hagen. Etter en stunds trøsting ble hun roligere, og fikk til slutt forklart hva som hadde skjedd. Han stirret undrende på henne. Hun ble brått irritert over tvilen hun kunne se i ansiktet hans.

Du tror meg ikke, gjør du vel? sa hun. - Annie, jeg tror deg. Men jeg tror at du så syner. Du har arbeidet for mye i det siste. Det har vært så mye. Huset vi endelig fikk, flyttingen, alt. Du må slappe av, roe deg.

Hun følte irritasjonen over at han ikke trodde henne, samtidig som hun ble rørt over omtanken hans. Kanskje han hadde rett. Kanskje hadde det blitt for mye, alt sammen. Nytt hus, nye omgivelser, ny giv. Hun måtte fnise ved tanken på det siste. - Jo, selvfølgelig hadde han rett. Så tullete hun var.

Hun lente seg inn mot skulderen hans. Slik de satt nå, tett sammen i hammocken, virket opplevelsen allerede fjern og uvirkelig. Lukten av nyslått gress blandet seg med duften av blå syrin, og den stillestående varme luften gjorde den lyse sommerkvelden til en intenst vakker opplevelse.

Hun så seg rundt. - Det er vårt, tenkte hun lykkelig, bare vårt. Så skjønt. - Tøyse, skjenet hun i det stille. Gjengangere her? Midt i vårt private paradiset?

Hun prøvde å glemme hele opplevelsen. Selv om sjokket satt i, var det for fantastisk med spøkelser og den slags. De var gått av moten for lengst, skrømt og onde ånder hadde ikke plass i et moderne samfunn, bestemte hun.

Helt til en morgen.

De satt rundt kjøkkenbordet og spiste lørdagsfrokost. Egg, marmelade, ost. Ferske varme rundstykker og nytrukket te fikk appetitten opp rundt det trehvite furubordet.

- Nå, sa han plutselig. - Ingen plagsom trafikk av gamle damer denne uken? Han smilte ertende til henne.

- Ingen plagsom trafikk denne uken, bekreftet hun.

I det samme fikk hun en følelse av at

hun skulle latt det være usagt. Hun slo tanken på det bort. Den krypende følelsen kom igjen. Nå kjente hun det tydelig. Trekken.

Det kalde gufset fikk henne til å grøsse. Han så på ansiktet hennes at hun var urolig.

- Nåda, fikk jeg nå skremt deg. Lenger kom han ikke.

Et øredøvende spektakkel fikk begge til å hoppe høyt i stolene. Kjøkkenskapet kom deisende ned på benken under. Glass, tallerkener, kopper og skåler sprutet rundt i kjøkkenet. Biter av glass og porselen haglet over gulvet og maten.

Det ble helt stilt. De satt som forstenet.

Sjokket og redselen fikk henne til å se tomt foran seg en lang stund, til gråten overtok.

Underleppen hennes begynte å skjelve først, så kinnene. Gråten kom i hikst. - Teserviset til mamma, hulket hun. Det eneste jeg hadde etter henne, og se på det nå. Hun pekte ned på porselensrestene på gulvet.

Han klemte henne godt inntil seg, prøvde å stagge den såre hikstende gråten. Det tok lang tid å roe henne, men litt etter litt avtok skjelvevingen i kroppen.

- Du skulle ikke ha sagt det. Hun stirret anklagende på ham med tårevåte, redde øyne.

- Annie da. Det der er bare noe fordømt tøys. Vi er alene i huset. Basta. Han ble brått sint over antydningen hennes om den ukjente damen hun påsto hun hadde sett.

- Kjøkkenskapet løst fra festet. Slikt skjer, fastslo han myndig. Hun svarte ikke, bare bøyde seg ned og begynte å plukke opp restene av innholdet i skapet.

Det tok dem over en halv time å få kjøkkenet i orden. Hun så på bitene før

hun la dem i søppelkassen. Tekoppene hadde vært blå, med figurer av forskjellige blomster i lysere blåfarge på utsiden. Hun tok restene av en tekopp i hånden, lot fingeren gli over det som engang hadde vært hennes mors fineste dekketøy. Tårene begynte å trille igjen.

I det hun snudde seg for å gå inn igjen, kvakk hun til. Den gamle viste seg på ny. I den samme skittengrå kjolen, og med det samme onde uttrykket i ansiktet. Hun sto midt i veien som førte opp til huset. Grå og farveløs sto hun der, liksom gjennomsiktig, men allikevel tydelig. Den anklagende pekefingeren var rettet mot kjøkkenvinduet i huset.

Annie sto stiv av skrekk. Kinnene strammet seg i redsel. Munnen åpnet seg som for å skrike, men hun fikk ikke frem en lyd. Hun kunne se mannen sin i kjøkkenvinduet, han kikket ut på henne ved søppelkassen. Nå måtte han da tro henne!

Den gamle forsvant like raskt som hun kom. Ble bare borte, ut i intet. Annie myste forskrekket bort på stedet der den gamle hadde stått. Skjelvende tvang hun redselen under kontroll. Hun løp oppskaket inn.

- Nå så du vel at jeg ikke fantaserer? ropte hun.

- Så hva da? spurte han.

Fortvilelsen og redselen hennes gikk over i sinne.

- Damen, skrek hun mot ham. - Damen, for faen!

Han sto lenge og måpet. Endelig gjenvant han fatningen, og ropte sint:

- Nå må du pokker ta meg gi deg. Jeg så ut på deg hele tiden når du var ute, og der var for svarte ingen andre damer enn deg!

Hun skulle til å skrike tilbake, men holdt brått inne.

- Ingen vits i prøve å overbevise ham. Han ville ikke forstå allikevel.

I stedet mumlet hun at hun måtte legge seg litt. Han trakk på skuldrene, stirret bekymret og oppgitt på henne der hun gikk opp trappen til andre etasje. - Var hun blitt splitter pine gal? Han måtte få henne til legen. En spesialist på stress-symptomer, en dyktig psykiater som kunne få henne til å forstå at det bare var fantasier. Et rekreasjonsopphold ville gjøre underverker. Det var yrket hennes som slet, han var sikker på det. Alle de vanskelige elevene kunne bli for mye for henne som var så følsom. Hun levde seg så inn i deres problemer bestandig, tok inn over seg deres minste kriser.

De kranglet i over en uke. Hun ville ikke gå til lege, dessuten hadde hun ferie nå, minnet hun ham om. Hun så det hun så, og hun var aldeles ikke verken overarbeidet eller gal. Til slutt fikk hun det som hun ville.

De ble enige om at hun skulle være alene i huset en ukes tid.

- For å få husets atmosfære inn i kroppen, som hun sa. Han likte det ikke, men ga seg til slutt. For husfredens skyld, dessuten fristet utsiktene til en ukes fisketur alene på Hardangervidda overmåte.

Stillheten i huset var påtagelig. - Alltid slik første kvelden alene et sted, trøstet hun seg selv. Strikketøy og kryssord var våpnene hun skulle bekjempe kjedsomheten med. Regnværet hadde selvfølgelig slått rot over distriktet akkurat denne uken. - Nåvel, sukket hun resignert, etter sol kommer regn. Hun fikk holde seg innendørs. Gensere kunne strikkes hele året, så hun hadde da noe å henge fingrene i.

Hun sov urolig de første to nettene. Det knirket og knaket i det gamle huset, og hun skvatt til hver gang hun hørte en lyd.

- Temperaturforskjellen, hadde han sagt. - Treverket gir seg ettersom det blir kaldere eller varmere ute.

Etter tre netter hadde hun vent seg til knirkingen og jamringen fra huset. Bare tanken på at den gamle damen kunne dukke opp fikk henne til å bli litt urolig. Etter den femte dagen holdt hun på å gå på veggene av kjedsomhet. Hun ønsket nesten at damen skulle dukke opp igjen. Kanskje var det bare noe hun innbilte seg allikevel?

Nei, hun fantes et sted i huset, det

var hun sikker på, følte det på et slags merkelig vis. Hvorfor gikk hun igjen her? Og hva mente hun med den anklagende pekingen sin? Kanskje hun rett og slett ville skremme dem bort fra huset, få dem til å flytte. Det hadde sikkert vært hennes hus en gang i tiden, hennes domene.

Men Annie ville ikke flytte. Huset var deres nå, og hun følte seg trygg på at «Gjertrud», som hun i et overmodig øyeblikk humoristisk hadde døpt henne, ikke kunne skade dem på annen måte enn å skremme dem. Det med kjøkkenskapet, vel, det var nok som han sa. Rett og slett et uhell, datt ned da festene løsnet.

Hun grønn litt der hun satt i sofaen med benene trukket oppunder seg. Ute hadde vinden økt på, og sendte kaskader av regndråper mot vinduene. Vannet sildret nedover rutene, og la seg som en beskyttende hinne over glasset. Av og til lynte det, og vannhinnen på vinduet lyste blått. Tordenen var fjern, som en dyp, svak rumling.

Annie bestemte seg for å gå å legge seg, litt engstelig over uværet. Hun skulle til å reise seg fra sofaen, da en velkjent lyd fikk henne til å bli sittende. Hun lyttet. Det var da virkelig entredøren som ble åpnet?

- Arne? ropte hun spørrende. Han var den eneste som hadde nøkkel utenom henne. Døren slo igjen, hun hørte det tydelig nå.

- Arne? ropte hun igjen. Hun gikk ut i entreen. Ingen Arne der. Hun trakk i dørhåndtaket. Låst. - Hmm.. Det var da så tydelig. Nei, hun måtte ha tatt feil. Sikkert støyen fra uværet som hadde spilt henne et puss. Hun gikk inn i stuen igjen for å slå av lyset.

Det var mørkt der. Noen hadde alt slukket lysene. Hun visste hvem som hadde gjort det. Det var henne, Gjertrud. Kulden i rommet røpet henne. Uhyggen fikk Annie til å grøsse. Hun kjente frykten ta tak i hårfestet. - Er det noen her? Stemmen bar så vidt. Hun pustet tungt, strupen snørte seg sammen. Intet svar. Et lyn lyste opp stuen med ett grelt blåskjær. I det samme så hun henne igjen, stående ved peisen midt imot.

Annie hoppet høyt av skrekk. Den gråkledde kom sakte mot henne. Svevende over gulvet, uten skritt. Hun stakk armen frem mot Annie og tok tak

i underarmen hennes. Annie ble stående som forhekset. Hun ville skrike, men greide det ikke. Synet av det heslige, magre, onde ansiktet til den gamle fikk frykten til å lyse ut av øynene hennes.

Den gamle klemte til. Smertene jog oppover i Annies arm, pinen var uutholdelig. Brått lå hun på gulvet, kastet overende som av en usynlig kraft fra den gamle. Hun begynte å gråte av smerte, frykt og fortvilelse.

Den gamle pekte opp trappen til annen etasje, ville ha henne opp dit. Annie kunne ikke nekte. Skjelvende og gråtende snublet hun opp trappen, drevet av en vilje fra den gamle hun ikke kunne forklare. Den gamle stoppet ved loftsdøren, hodet hennes var tett ved Annies. Ondskaperen bølget ut av det fargeløse, smale ansiktet.

Døren gled opp av seg selv.

Der, inne på loftet, hengende fra midtbjelken i taket, kunne Annie skimte en død mann. Hun kjente at hun mistet kontrollen over seg selv. Svetten drev av det fortvilte, redde ansiktet. Hun løftet hånden til munnen som i et slags siste forsøk på la være å skrike. Et flerrende lynglimt lyste opp det mørke loftet, og i et glimt så hun tydelig hvem det var. Det var Arne!

Skrikene hennes overdøvet tordenskrallet som fulgte lynet. Så ble alt stilt.

Arne satt og holdt henne i hånden da hun våknet på sykehuset. Hun begynte å gråte da hun så ham.

- Hvordan fant du meg? spurte hun hikstende.

Han så ømt på henne. Hun lignet en forskremt, forsvarsløs spurv der hun lå innpakket i en altfor stor dyne.

- Det var naboene som fant deg, kjære. Du løp skrikende rundt i hagen. De fikk deg hit til sykehuset. Du har sovet i to døgn nå. Medikamenter, la han forklarende til.

- Så dum jeg har vært, tenkte hun. Alt har vært bare innbilning. Jeg må være kommet i overgangsalderen allerede, hysteri og hallusinasjoner om hverandre.

- Nå kan du vel gjøre som jeg sier, og legge deg inn på en klinikk for behandling? Han avbrøt tankene hennes.

- Du får roet deg der. Jeg vil gjerne ha deg trygg og god igjen, Annie. Jeg

elsker deg, vet du. Han smilte og kysset henne på pannen. - Mens du er borte skal jeg undersøke huset fra kjeller til loft, så du kan være helt trygg på at det er kun deg og meg der. OK? Han strøk henne smilende over kinnet.

Hun skulle til å fortelle ham om den grusomme opplevelsen på loftet, men lot det være. I stedet nikkete hun. - OK, sa hun.

Rekreasjonsstedet lå høyt oppe i en dal, nesten oppe på fjellet. Hun hadde vært her over en måned nå, og formen hadde kommet seg betraktelig. De andre pasientene var hovedsaklig kvinner mellom førti og femti år.

Høy sosial status. Ikke så merkelig riktignok, oppholdet kostet så mye at «vanlige» folk nok ikke kunne reise hit.

Hun hadde lagt merke til en kvinne som ikke lot til å ville ha noe særlig omgang med noen av de andre. Det ble hvisket og tisket i krokene. «Vært her i over seks måneder. Må kanskje på «ordentlig» psykiatrisk».

Ingen så ut til å komme i kontakt med henne. Hun virket som om hun helst ville være i fred selv også, satt alltid for seg selv ved måltidene. På de daglige spaseraturene i fjellheimen gikk hun alltid noen meter bak resten av flokken. Hun så fortapt ut, som om hun bar på en skyld hun ikke kunne legge fra seg.

Annie bestemte seg for å være ekstra hyggelig mot henne. Etter en tid kunne de prate sammen som venninner, og ble etter hvert fortrolige. En kveld Annie og Ester, som hun het, satt og slarvet etter kveldskaffen, ymtet Annie frempå om hvorfor Ester var kommet dit. Hun

skulle ikke ha spurt. Esters reaksjon var momentan. Hun krøp sammen i stolen og stirret fortvilt ned i gulvet.

- Det var det helvetes huset, begynte hun hviskende, nesten uhørlig. - Vi kjøpte hus, forstår du. Vi var så lykkelige der, han og jeg. Jeg, ja, jeg... Hun tidde.

- Jeg trodde jeg innbilte meg ting, fortsatte hun stille. - Og en kveld, på loftet.. Hun greide ikke å fullføre setningen, gråten presset på i halsen.

Hun satt taus en stund. - Så kom jeg hit. Han skulle hjem «og ordne opp», som han sa. Hun ble taus igjen.

Annie lyttet storøyd. Angsten rev inne i henne. - Ja? spurte hun andpustent, som for å få Ester på gli igjen.

- En helg kom han ikke på besøk. Ester begynte stille å gråte. - De fant ham på loftet. Han.. ..han hadde hengt seg.

Annie hørte ikke sine egne hysteriske skrik.

Av Morten Løken Kværnstrøm.

Illustrasjoner: ArtToday

Novellen ble første gang publisert i A-Magasinet nr. 33/92.

Dataimport

*Datautstyr til en fornuftig pris!
Vi importerer selv og videreselger også
fra andre store norske dataimportører.*

Vi forhandler:

- Komplette PCer
- Datakomponenter
- Skrivere
- Skjermer
- Scannere
- Programvare
- Operativsystemer
- m.m.

Du finner oss på Internett på <http://dataimport.no>
Epost: post@dataimport.no
Tlf: 55 12 30 80 mellom kl. 12-15 hverdager

Dataimport
Vassteigen 169
5141 Fyllingsdalen

Dataimport - din dataleverandør

Hjelp, jeg ser UFO!

Denne spesielle hendelsen skjedde i begynnelsen av juli 1984 i Sykkylven i Møre og Romsdal. Jeg stod på kjøkkenet og strøk klær. Vinduet var helt åpent, for det var en vakker, varm og vindstille sommerdag. Det var ingen trafikk på veien. Helt tilfeldig så jeg opp i retning Straumshornet på andre siden av Sykkylvfjorden, og fikk øye på en stor oval eggformet, metallfarget farkost som dukket opp fra baksiden av fjellet. Bare sekunder etter hadde den plassert seg rett utenfor vinduet der jeg stod og strøk klær. Avstanden fra meg til farkosten kunne ha vært omtrent 15 meter. Selv om vinduet var åpent, hørte jeg ingen lyd. Jeg stod som forstenet. Fargen var en slags metallfarge, men jeg har ikke sett noen farge eller noe

metall som lignet den på denne farkosten. Den var veldig intens skinnende, og nedre del av gjenstanden vibrerte som om voldsom varme stod ut på undersiden. Størrelsen kunne være omtrent sju til åtte meters lengde. Det var en intens, konstant lysstyrke som strålte ut av den hele tiden. En nabo jobbet på hustaket sitt, omtrent 80 meter unna. Jeg ville rope til ham, men fikk ikke frem en lyd. Føttene og armene mine føltes visne, men jeg var ikke redd. Følte en slags øyekontakt blandet med veldig sterk tankegang, som om jeg fikk en slags informasjon uten å forstå noen sammenheng. Jeg ble fylt av en enorm glede. Følte meg nå lett i kroppen. Plutselig gikk

farkosten noen meter opp, og svingte frem og tilbake. Det intense, skinnende lyset avtok, den satte seg i bevegelse, og plutselig satte den opp en voldsom hastighet og forsvant over furutoppene i lav høyde nordover i retning Ålesund. Jeg hadde til da ikke hørt om slike hendelser eller opplevelser, og kunne ikke skjønne hva som hadde hendt. Jeg ble etter hvert veldig tung i kroppen, veldig trett, og enormt trist. Husker kun små detaljer av timene etter hendelsen. Jeg hadde en kveldsjobb på den tiden, men den kvelden er borte for meg. Var som i transe. Følte meg trist lenge etter. Jeg viste jeg hadde fått noe som jeg ikke klart å tyde. Det skulle gå mange år før jeg skjønte sammenhengen. Jeg vet nå, flere år

senere, at det var en informasjon jeg fikk. Hendelsen ga en lengsel etter noe ukjent som var veldig intenst og ubeskrivelig, men som jeg der og da visste var enormt godt, tiltrekkende og beskyttende.

Jeg fikk samme kveld høre om et ektepar fra ei øy utenfor Ålesund som hadde gått tur ved sjøen, og sett samme farkost noen minutter etter den forsvant fra her. Disse to hadde kontaktet flytårnet og flykontrollen, men det var ingen ukjente fly på radaren. Den samme hendelsen ble også kommentert i lokalradioen. Hva de to turgåerne hadde opplevd vet jeg ikke, men min opplevelse var veldig intens. Hendelsen er vanskelig å forklare for dem som ikke har opplevd det. En enorm opplevelse som jeg merkelig nok lengter tilbake til.

Vennlig hilsen
utflyttet møring.

I 1979, i august eller september hadde E. D. fra Hjørungavåg sammen med to unge gutter, den ene var sønnen hennes, en selsom og skremmende opplevelse. Det var etter at mandagsfilmen i NRK var avsluttet og hun slo av TV apparatet, det kunne vel være i halv elleve tiden, at hun og de to guttene fikk se noe som hang lydløst over det mekaniske verket drøyt to hundre meter unna.

De sprang ut på altanen for å se bedre. E. forteller at det var en stor grå gjenstand, formet som en tropehatt, drøyt femten meter i diameter, med to rader av vinduer, som sendte et underlig sterkt kjegleformet lys ned mot driftsbygningene. Fargen på dette lyset kan ikke Else si med sikkerhet, men det minnet om den oransje fargen på appelsiner. Den øverste raden med vinduer hadde oransje farge, mens vinduene lenger ned

på bredden av hatten var mer lyst gulfarget. Gjenstanden hang rundt femti meter over driftsbygningene. Etter noen minutter begynte gjenstanden som ellers altså var grå på farge, å rotere langsomt, samtidig som det kjegleformede lyset under forsvant. Deretter begynte den å bevege seg utover mot midten av fjorden, hele tiden uten en lyd. Så roterte den igjen og slukket lysene i vinduene øverst. Til slutt steg gjenstanden rett opp og skjøt fart utover fjorden i retning av Breisundet. Idet den forsvant, hadde den utsende som minnet om en klar stjerne. Hendelsen ble rapportert til Vestposten dagen etter og kom på trykk. Ellers stod det i avisa å lese at der var sett noe underlig samme kvelden på to plasser lenger ute i fjordene.

J.L.

RAPPORTNYTT

Av Arnulf Løken

arnulf@ufo.no

Dato: 2. september 2000
Tidspunkt: Kl. 17.30 - 17.45
Varighet: Ca. 15 minutter.
Farge: Hvitt.
Lyd: Ingen.
Type: DD

Observatøren og kona var denne lørdagen på reinsjakt i Rondane, nærmere bestemt like ved ei elv som kalles Ljosåa, som renner vest for Randen. Området ligger vest for Rondvatnet og Rondvassbu i Gudbrandsdalen.

De speidet etter rein mot Randens øverste parti da de fikk se en lang og smal, hvit flygende gjenstand som langsomt kom glidende over Randen mot nord i retning Rondvassbu. Vitnene kunne ikke høre noen annen lyd enn suset fra elva i bakgrunnen. Vitnene tok opp kikkerten for å se på gjenstanden. Den hadde en liten forhøyning bak som kunne minne om et haleror, men den hadde ikke vinger. Det gikk en svart stripe tvers over (vertikalt) på gjenstandens fremre del. Sola stod lavt i vest, bak de to observatørene.

Den «gled» inn i en sky og ble borte. Gjenstanden kom ikke ut på den andre siden av skyen. De fulgte nøye med i flere minutter, men kunne ikke se at noen gjenstand kom ut av skyen noe sted. Etter hvert løste skyen seg opp, fortsatt uten at noen gjenstand var å se.

Vitnet har forhørt seg i seilflymiljøet og fått bekreftet at seilfly kan bruke skyer som oppdrift. Det merkelige er at selv om vitnene i dette tilfellet fulgte nøye med, så de ikke noen gjenstand verken over, under eller på sidene av skyen.

Vitnene kontaktet Kjell Solbakken på Lillehammer som har kjennskap til flyplassen på Frya, men han viste ikke om noen seilflyaktivitet denne lørdagen. Om det kunne være et seilfly fra Elverum hadde Solbakken ikke oversikt over.

Rapportsentralen har vært i kontakt med Forsvarets stasjon på Gråkallen som

kunne bekrefte at det ikke var noen militær flyaktivitet i dette området denne lørdagen.

Været var lettskyet, tørt med litt vind. Temperaturen var ca. 10°.

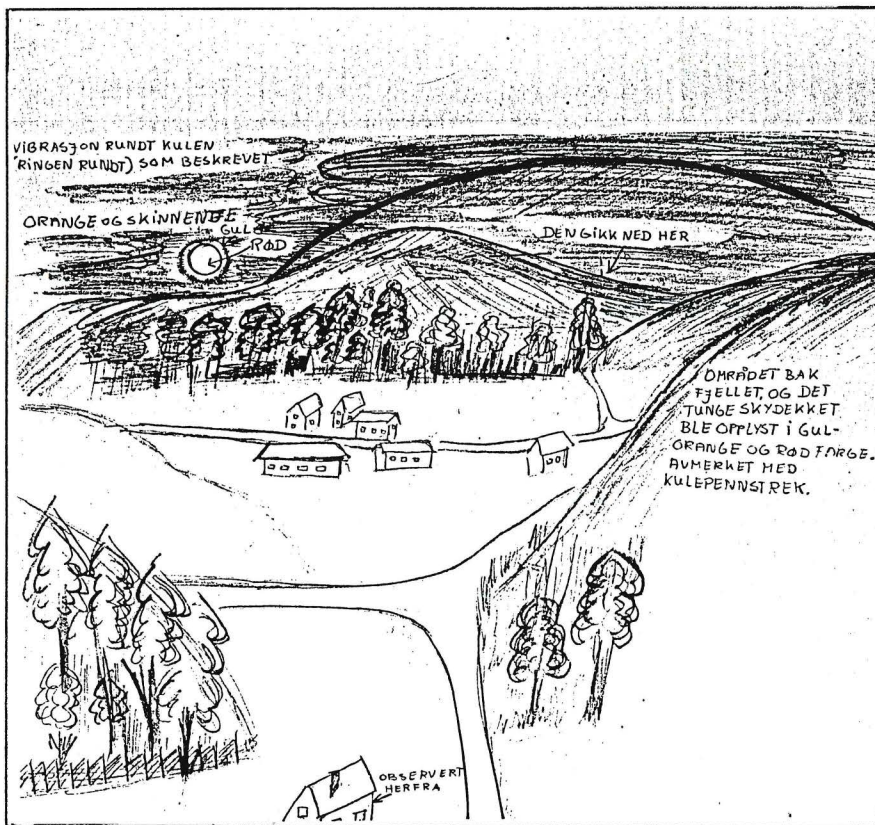
Dato: Oktober 1998.
Tidspunkt: Ca. kl. 23.00 - 23.05
Varighet: Ca. 5 minutter.
Farge: Gulhvit, orange, rød.
Lyd: Lydløst.

Type: NL

Berit og Brynjar Iversen fra Vikna i Nord-Trøndelag har skrevet til Rapportsentralen om denne hendelsen de hadde høsten 1998. Berit forteller følgende:

- Dette hendte en kveld i oktober da vi satt ved kjøkkenbordet. Klokka nærmet seg 23.00. Ute var det surt, grått vær. Himmelen var dekket av tunge skyer som hang lavt over øyene. Plutselig kom

en rød kule til syne under skydekket, ca. 250 - 300 meter fra huset vårt i sørlig retning. Den stod helt stille. Innerst skinte et skarpt, rødt lys, rundt dette var det en gul og orange korona som vibrerte. Etter ca. fem minutter ble vibrasjonen intens og fargene smeltet på en måte sammen. Lyskulen begynte å gå, eller «fly», sakte mot sørvest, stoppet over et lite fjell, stod stille i omtrent 7-8 sekunder, for så å gå sakte loddrett ned bak et fjell ca. 3-4 km. sør for oss. Om lyskulen gikk ned på et myrområde bak fjellet, eller om den gikk ned på sjøen, vet vi ikke. Plutselig ble hele området bak fjellet og oppover i det tunge skylalet opplyst av et vanvittig sterkt gulrødt lys. Lyset avtok etter hvert i styrke, og jeg gikk ut på verandaen for å se på dette fascinerende fenomenet. Det var ingen lyd å høre. Lyskulen måtte ha vært flere meter i diameter. (Se tegning under).

Dato: 21. September 2000
Tidspunkt: Ca. kl. 20.45
Varighet: Ca. 15 sekunder
Farge: Gulhvitt.
Lyd: Ingen.
Type: NL

Jørgen Løken og David Eidem fra Levanger i Nord-Trøndelag hadde en noe merkelig opplevelse i midten av september. De var en kveld ute og lekte

da de fikk øye på noe de først trodde var en satellitt. Den kom i jevn bane fra sørøst mot nordvest. Det merkelige var at «satellitten» stoppet opp, og stod stille i noen sekunder. Deretter så det ut som om den kom på skrå ned mot de to guttene, for den ble større og større. Plutselig akselererte lysfenomenet til en vanvittig hastighet og forsvant rett opp og inn i den stjerneklare himmelen.

Været var tørt og vindstille. Temperaturen kunne være omtrent 10 - 15° C.

David kunne fortelle at han og foreldrene hadde en lignende opplevelse en gang på forsommeren 2000. Det fenomenet de så da oppførte seg på samme måte som det han og Jørgen så denne høstkvelde.

Dato: April 1998.
Tidspunkt: Kveld.
Varighet: Noen minutter.
Farge: Rød og hvit.
Lyd: Ingen.
Type: NL

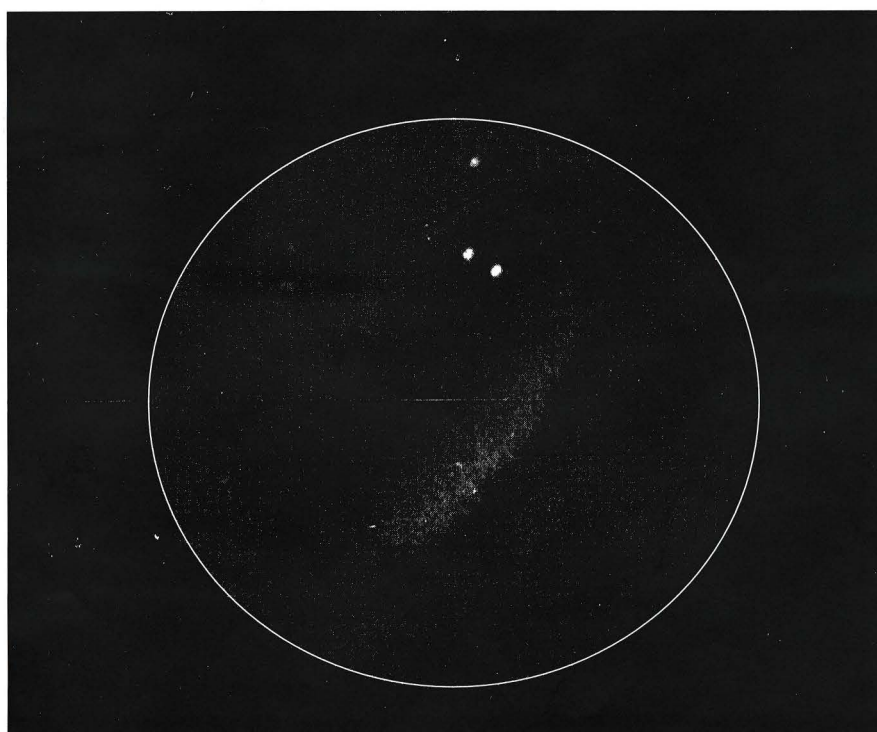
(Se bilder til høyre)

Kjellrun Olsen Haug har fortalt Rappportsentralen om en observasjon hun hadde i april 1998.

Helt tilfeldig fikk hun øye på et sterkt, rødt lys i en vik nedenfor huset. Først trodde hun det var naboen som stelte med båten, men ved nærmere iakttakelse så hun også et hvitt lys under det røde lyset. Det hang et lite stykke over båten som lå fortøyd i bukta, ca. 200 meter fra huset. Kjellrun ble nysgjerrig på hva dette var, og gikk til vinduet for å se bedre. Da oppdaget hun til sin forskrekkelse at lyset svevde i luften over båten, slik at den ble helt opplyst. Hun oppdaget også to lys lenger ut i bukta. De to virket litt mindre, men dette kan komme av at de var lenger vekk. Alle de tre lysene var kraftig røde med et hvitt lys under.

Hun kom plutselig på at fotoapparatet og fikk i siste liten hentet det og tatt et bilde, med blits.

Da satte de tre lysene seg i bevegelse og samlet seg omtrent midt ute i bukta. Da de var kommet på en viss avstand, begynte de å stige rett opp i luften. Kjellrun tok et bilde til etter at de hadde steget et stykke. Til slutt forsvant de ut av syne for henne. Om de sluknet eller avstanden ble så stor at hun ikke kunne se dem mer, vet hun ikke.

Rappportsentralens
telefonnummer:

74 08 28 02

Dato: 22. september 2000.

Tidspunkt: 22.00

Varighet: 5-10 minutter.

Farge: Gulhvitt orange.

Lyd: Lydløst.

Type: NL

Grethe Aaneng fra Namsos har sendt oss denne observasjonen:

- Observasjonen ble gjort i Botnan ca. 2 mil nord for Namsos. Vi hadde fått besøk av min samboers fetter fra Tønsberg denne kvelden, og vi satt ved stuevinduet og drakk kaffe. Klokken var omtrent 22.00 da jeg fikk øye på et kraftig lys i sørvest som kom mot huset.

Om lyset da stod stille, eller var i bevegelse er vi ikke sikre på, men etter en kort stund så vi tydelig at lyset kom nærmere. Det lignet landingslysene på et fly, men blinklysene på sidene, som alle fly har, kunne vi ikke se. Plutselig ble lyset borte. En av oss slukket flere lamper inne i stua, slik at vi kunne se bedre hva som foregikk ute. Vi fikk på nytt øye på lyset mellom noen trær, men nå hadde lysskinnet blitt svakere og kobberfarget. Kursen var også endret til øst-nordøstlig retning. Det ble på nytt borte for oss i retning Vetterhusstrømmen og Bjørkaaksla. Like etter så vi at det kom i sakte fart fra øst. Det fulgte et dalsøkk nord for oss. Lyset var kraftig, blankt og sigarformet. Vi kunne nå se lysfenomenet mot en skogkledd ås i bakgrunnen, mens det passerte bak noen trær som står omtrent 100 meter nord for huset her. Vi mener avstanden til lyset da kunne ha vært ca. 200-300 meter.

Det forsvinner plutselig i stor fart i nordvestlig retning.

Det hører med til historien at vi har en hund som er veldig var for fremmede lyder, og støy fra passerende fly. Hunden var ute sammen med oss under hele seansen, men reagerte ikke på det som svevde i luften.

Ingen av oss har opplevd noe lignende tidligere. Det finnes heller ingenting her ute som kan gi lysreflekser av noe slag, da vi er omgitt av skogvokste åser og fjell på alle sider. På grunn av mørket kunne vi ikke se noen konturer, unntatt da vi så det kobberfargede lyset. Det virket som om det kom ut av flere vinduer.

Botnan ligger omtrent midt i flyleia til Namsos Lufthavn, så her passerer det

ofte fly. Flyene har derimot en helt annen høyde, og holder stø kurs vanligvis nord-sør.

Det vi så denne kvelden er for oss høyst merkelig. Vi har også hørt om flere vitner som tidligere har sett lignende lys i områdene Otterøya, Namsos, Spillum og Vemundvik.

Dato: 6. oktober 2000

Tidspunkt: Kl. 06.00

Varighet: Ca. 5 minutter.

Farge: Blåhvit.

Lyd: Brummende.

Type: NL

(Tegning under)

Peder J. Bjørkmann og en kvinnelig passasjer var denne fredagsmorgen på vei i bil fra Rørvik til Steinkjer. Bilen skulle til å svinge inn på brua over Nærøysundet sør for Rørvik sentrum, og til venstre for seg hadde de den godt synlig radio- og TV-masten som står noen hundre meter fra veien.

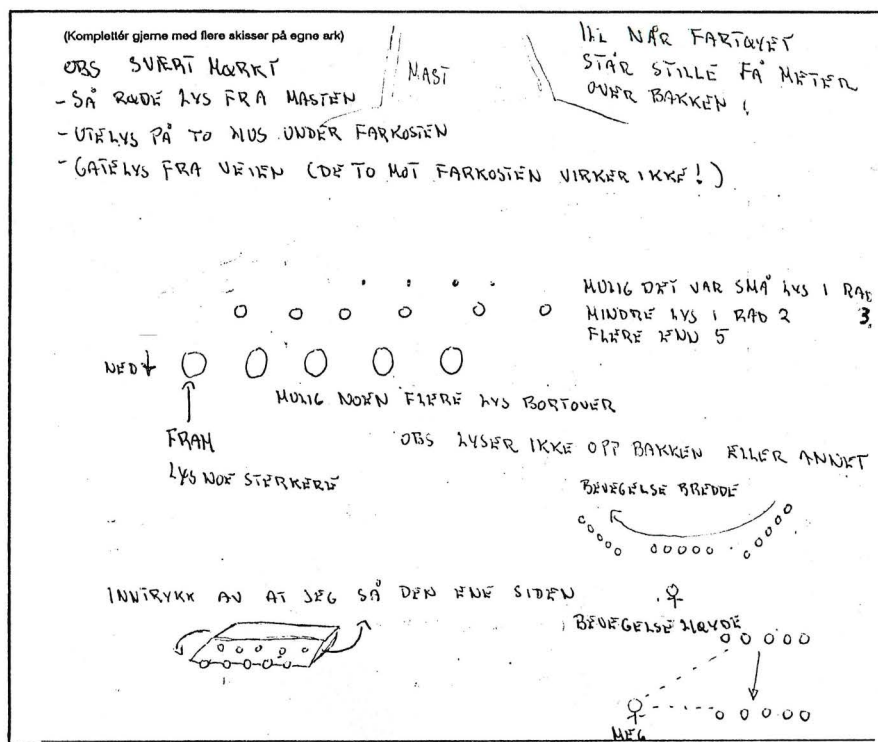
Den kvinnelige passasjeren bemerket at det var så mye lys over masten. Peder la også merke til alle lysene som nå kom svevende ned mot veien og bilen. Det var fem store lys nederst i vannrett (horisontal) rekke. Lyset til venstre for observatørene (foran i fartsretningen) lyste litt sterkere enn de andre. Over disse var det en ny rekke med flere mindre lys som også stod vannrett etter

hverandre. Under hele observasjonen var avstanden mellom lysene konstant, så observatørene mente de satt på et flygende fartøy. De kraftige lysene minnet om lys som skinner ut av et vindu. Bakken under fartøyet var ikke opplyst.

Bjørkmann stanset bilen og sveivet ned sideruten. De to radene med lys svevde nå ca. 100 meter fra bilen, og omtrent 5 - 10 meter over bakken. Det var ingen lyd å høre. Etter en kort stund hørtes en brummende lyd, slik det høres fra utsiden av en transformatorboks. Fartøyet satte seg så i bevegelse på en måte ligner den bevegelsen som oppstår når vi prøver å holde sammen to magneter som frastøter hverandre. Det så ut som om fartøyet tok fart for å komme over noen bergknauser, men gled tilbake igjen. Dette gjentok seg flere ganger, før farkosten forsvant bak noen trær i sørlig retning.

Rapportsentralen har vært i kontakt med Rørvik Lufthavn som ikke hadde noe helikopter eller fly i dette området denne morgenen. Heller ikke Forsvarets stasjon på Gråkallen i Trondheim hadde noe luftfartøy ved Rørvik denne dagen.

Bjørkmann hadde et fotoapparat liggende i baksetet på bilen, men ble så fascinert av det han så at han ikke kom på apparatet før etterpå....!

Dato: 10. august 2000

Tidspunkt: 00.30

Varighet: Ca. 3 minutter.

Farge: Hvit/metallisk.

Lyd: For mye bakgrunnsstøy.

Type: NL

En mann fra Bodø har sendt oss denne rapporten:

- Har lenge lurt på om jeg skulle rapportere denne observasjonen, og har altså nå bestemt meg for å gjøre det.

Dette hendte torsdag 10. august på E 6 ved grensen mellom Nord-Trøndelag og Nordland fylke. Objektet lignet først en vanlig stjerne, inntil det plutselig ble til et stort og strålende lys som satte seg i bevegelse. Det kom i en markert sving inn mot der jeg var, og hadde først en høyde på ca. 40 000 fot. Dette kan jeg si med god sikkerhet fordi jeg har erfaring som privatflyger. Høyden avtok fort, og jeg tipper at den like før den svingte skarpt oppover, hadde en høyde på 10-20 000 fot. Størrelsen var vanskelig å anslå, men for å sammenligne den med kjente flytyper, tipper jeg at den var tre ganger større enn en MD 80-maskin. Fasongen var avlang eller oval. Sett fra undersiden hadde den nærmest en slags trekantet form. Den virket da hvit, og var tindrende blank med mørk/grå underside.

Den forsvant rett opp i himmelen i en enorm fart og forsvant. Grovt anslått vil jeg påstå at den hadde en hastighet på mer enn 3500 km/t. Denne natten var stjerneklar og fin med noen stratus og cumulus skyer i nordøst.

Håper at også andre så den samme «happening» som meg.

Dato: 07. november 2000

Tidspunkt: 07.10

Varighet: Noen minutter.

Farge: Gråaktig.

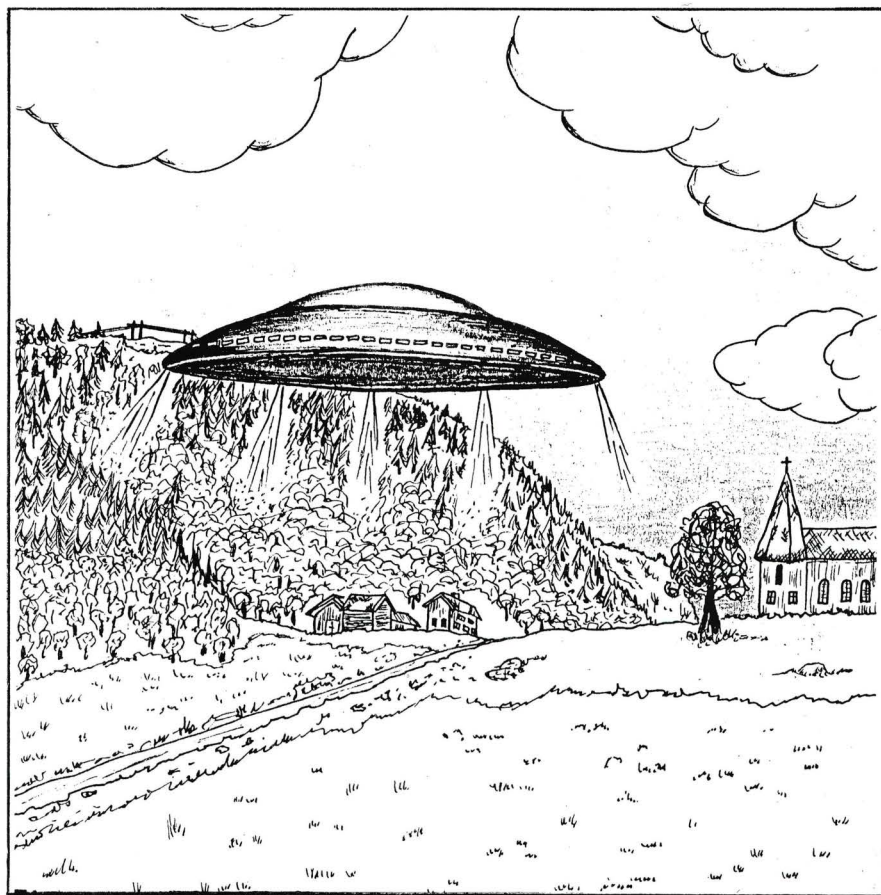
Lyd: Hvislende.

Type: DD

(Tegning over til høyre)

Gunnar Hellesø fra Namsos hadde en svær spesiell opplevelse om morgenen tirsdag 7. november da han kjørte til Sørenget skole der han jobber som vaktmester. I 60-sonen ved Vemundvik, ca. 7 km. nord for Namsos sentrum, bråstoppet bilen plutselig. Bilen, av typen Mitsubishi Space Star 1999 modell, er utstyrt med ABS-bremser.

Hellesø la merke til at den velkjente

nappingen når ABS-bremsene slår inn, ikke kjentes ved den kraftige bråstoppen. Hadde han ikke brukt sikkerhetsselen, ville det gått riktig ille, mener Hellesø.

Da bilen hadde stoppet, var alt det elektriske død. Ingen lamper lyste, ingen brytere virket. Gunnar åpnet panseret for å se om det kunne ha vært et ledningsbrudd i motorrommet, men kunne ikke finne noe unormalt. Han prøvde på nytt å starte, men bilen var helt død. Da Gunnar gikk ut av bilen igjen, la merke til en hvislende lyd, som når noen taper luften ut av et dekk. Han kikket i lydens retning, og fikk seg et sjokk. Omtrent ved siden av kirka i Vemundvik, på ca. 600 meters avstand oppe i luften over noen hus, svedde det et merkelig gråaktig ovalt objekt. Han anslo farkosten til omtrent 50 meter lang. (Etter oppmåling på stedet av feltforsker i UFO-Norge anslår vi objektet til ca. 100 meter langt). Den var nesten flat under, og tykkest på midten og spiss i begge ender. Horisontalt, midt på kroppen på var det mellom 20 og 30 hvite, firkantede lys. På undersiden var det fem stråler med damp eller røyk som kom ut av gjenstanden.

Med det samme Gunnar Hellesø fikk

se det merkelige flygende objektet, ble han helt stiv. Han klarte ikke å røre seg, samme hvor mye han ville. Han mener han ble stående slik i mellom 30 og 60 sekunder. Farkosten begynte så å pendle fra side til side, for til slutt å akselerere i en vanvittig hastighet på skrå opp i luften i østlig retning. Den ble mindre og mindre, for til slutt å forsvinne helt i løpet av et par sekunder.

Nå først klarte han å røre seg igjen. Han satte seg inn i bilen som startet ved første forsøk. Alt virket som normalt.

- Dette er mest brutale jeg har sett i mitt 50 år lange liv, forklarte han til Rapportsentralen i UFO-Norge, og bar preg av hva han hadde opplevd da vi besøkte ham ved Vemundvik fredag 10. november.

Lufttrafikkjenten i Namsos kunne fortelle at et Widerøe fly landet på Namsos lufthavn kl. 07.19. Flyet foretok innflyging i dette området ved Vemundvik. Dette bekreftet også kontrollsentralen ved Trondheim lufthavn, Værnes. Flyet fløy over Vemundvik fra nord mot syd, altså i en annen retning enn den gjenstanden forsvant i.

ASTROPLUKK

Her får du noen utdrag fra astronomiens spennende verden. Masse nyttig informasjon - ikke minst tips om nettsteder du kan besøke.

**Av Jon Erik Hove
je_hove@yahoo.com**

EarthRISE er en enorm samling bilder av jordkloden som er tilgjengelig via Internett. Over 116 000 bilder, alle tatt fra NASA romferder, gir mulighet for å se jorden slik en astronaut gjør det på en romferd. Bildene er tatt gjennom vinduene på romfergene og fra andre romfartøy. Bildesamlingen omfatter bilder fra nåtid og 35 år tilbake i tid. Går man inn på websiden (se under) får man mulighet for å søke på bilder ut i fra flere ulike søkekriterier. Ved å søke på Oslo, Norway fikk jeg frem fem treff, dvs. fem ulike bilder, alle tatt fra romferger. En annen måte å søke på er å angi lengdegrad og breddegrad. Det er også flere andre søkekriterier. Bildearkivet er tilgjengelig på:
<http://earthrise.space.com/>.

NYTT OM CASSINI

Romsonden Cassini som er på vei til Saturn nærmer seg nå Jupiter. Bildet til venstre av Jupiter ble tatt av Cassini den 1. oktober i år fra en avstand på 84,1 millioner kilometer. Det var det første bildet i en lang serie bilder som Cassini skal ta av Jupiter før den passerer planeten. Samtidig som bildet ble offentliggjort den 5 oktober, ble det i en pressemelding meldt at det er oppdaget mindre maskinvareproblemer ombord i Cassini. Problemene kan medføre at Cassini ikke vil kunne oppfange alle måledata som Huygens-sonden skal sende fra seg ved nedstigningen gjennom atmosfæren på Saturn-månen Titan. Problemet er lokalisert til en radiomottaker på Cassini hvor båndbredden ikke er så stor som den skulle vært. Teknikerne sier imidlertid at siden det er fire år til sonden skal slippes fra Cassini er det fremdeles rikelig med tid

til å finne veier å omgå problemet på. Informasjon om Cassini og sonden Huygens kan du finne på:

<http://www.jpl.nasa.gov/cassini/>

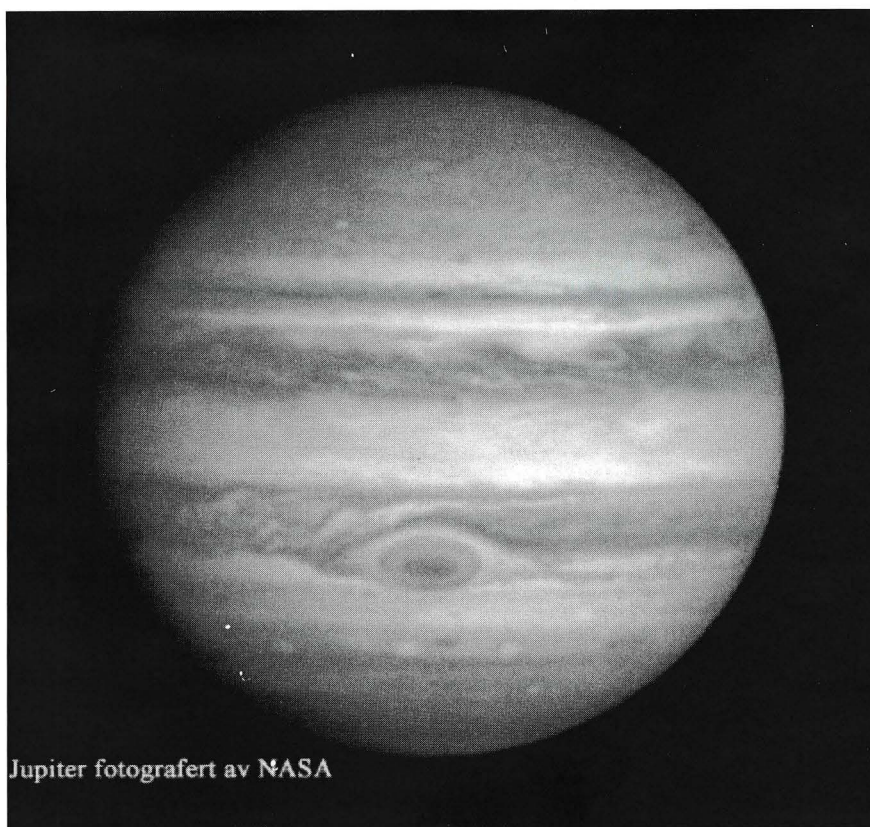
HJEMLØSE PLANETER

Nylig ble det offentliggjort funn av 18 «hjemløse» planeter i Orion, om lag 1150 lysår unna. Alle planetene er flere ganger større enn Jupiter i vårt solsystem (anslått fra 5 til 15 ganger Jupiters masse). Planetene går ikke i bane rundt noen stjerne, men driver fritt avgårde gjennom verdensrommet. Hvis det virkelig er snakk om planeter, må antageligvis teoriene om hvordan planeter

dannes skrives om. Det er også mulig at planetene i virkeligheten er såkalte brune dverger, dvs. kompakte stjerneformende objekter som aldri har fått nok masse til å starte kjernefusjon i kjernen lik en vanlig stjerne. Imidlertid rapporterte et internasjonalt team med forskere i Science (6 oktober) at studiene av objektene viste at de skinte med relativt svakt, rødt lys som indikerer «kjølige» temperaturer, som igjen indikerer at det er snakk om planeter.

KINESISK ROMFART

På en pressekonferanse den 4 oktober kom den kinesiske romfartsorganisasjonen med en uttalelse om at de snart kommer til å sende et bemannet romfartøy ut i rommet. Det ble også gjort kjent at Kina på sikt ønsker å utforske månen med tanke på kommersielt anvendbare ressurser og videre at de ønsker å delta i et internasjonalt prosjekt med å sende mennesker til Mars. Når det gjelder utsendelsen av et bemannet romfartøy ble det ikke gitt noe eksakt tidspunkt, bare at det vil skje «i relativt nær framtid». Kina har allerede sendt opp et ubemannet romfartøy (i november i fjor), med navn «Shenzhou», eller «Hellig Fartøy». De akter å sende opp

Jupiter fotografert av NASA

flere, og altså om ikke så altfor lenge et bemannet fartøy. På pressekonferansen ble det også gjort klart at Kina ser på romfart som et viktig middel for å sikre internasjonal status og økonomisk overlevelse.

ROMBILDER PÅ SKJERMEN

Kunne du tenke deg et fargesprakende astronomibilde som bakgrunnsbilde (wallpaper) på dataskjermen? I så fall bør du se nærmere på bildene som Space.com har lagt ut for nedlasting. Bildene er tilgjengelig fra:

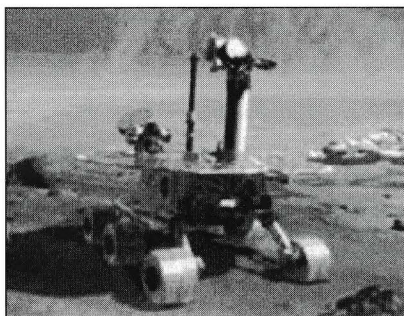
<http://www.space.com/entertainment/downloads/spaceart/>.

Det er tre serier med bilder som er tilgjengelig: Rom-kunst (kunstig lagede rombilder), noen av de beste bildene av Jupiter og Saturn som noensinne er tatt og de beste Hubble-bildene (oppdelt i to segmenter). Det fins en rekke bilder i hver serie, tilsammen 26 ulike bilder. Alle bildene er tilgjengelige i fire forskjellige størrelser, tilpasset fire ulike skjermoppløsninger: 640x480 piksler, 800x600 piksler, 1024x768 piksler og 1280x1024 piksler. Det finnes en instruksjonsside om hvordan man skal gå frem for å legge inn bakgrunnsbildene tilgjengelig fra web-siden nevnt over (les gjerne dette før du begynner nedlasting).

TO NYE MARS-BILER

I begynnelsen av august annonserte NASA at de vil sende to identiske Mars-»biler» med hvert sitt moderfartøy til Mars i 2003. Den opprinnelige planen var å sende en. Begge Mars-kjøretøyene skal bygges og opereres av NASAs Jet Propulsion Laboratory og skal sendes avgårde mot Mars i henholdsvis mai og juni 2003. Kjøretøyene skal være helt identiske men skal sendes til vidt forskjellige steder på Mars. Begge de 150 kilo tunge kjøretøyene er slektninger av Sojourner, som landet med Mars Pathfinder i 1997. Kjøretøyene blir å regne som to geolog-roboter og bærer også navnet Mars Geologic Rover (MGR). De vil sammen med sine respektive moderfartøy bli bragt til Mars overflaten på samme måte som Sojourner ble med Pathfinder i 1997; i en ballongkokong som vil hoppe og rulle bortover Mars-overflaten ved landing. De to kjøretøyene, som hver er tre ganger tyngre enn Sojourner, vil hver for seg og

på vidt forskjellige steder (det er ennå ikke bestemt hvor) i løpet av en 90-dagers periode utforske Mars-overflaten.

De vil studere steiner og lete etter bevis på at det kan ha eksistert flytende vann på overflaten i relativt nær fortid. De to MGR-kjøretøyene vil ta bilder som er vesentlig skarpere og klarere enn de som tidligere er tatt av overflaten. Faktaark for MGR finnes på

<http://www.jpl.nasa.gov/facts/mars03rover.pdf>

MARS SURVEYOR 2001 ORBITER

Vi behøver ikke vente helt til 2003 før det sendes opp romfartøy i retning Mars. Det neste fartøyet som skal sendes til

Mars er Mars Surveyor 2001 Orbiter. Planlagt oppskyting for dette fartøyet er 7 april 2001. Ankomst Mars vil være 20 oktober samme år, hvis den sendes opp etter tidsplanen. Den vil deretter bruke 76 dager på å gå inn i den banen den skal ha ved studiene av Mars. Dette fartøyet er mao. ikke et landingsfartøy, men en satellitt som skal gå i bane rundt Mars. Fartøyet har med seg 3 vitenskapelige instrumenter; «Thermal Emission Imaging System» (THEMIS), «Gamma Ray Spectrometer» (GRS) og «Mars Radiation Environment Experiment» (MARIE). THEMIS vil kartlegge bl.a. mineralogien til Mars-overflaten ved å bruke et høyoppløselig kamera og et infrarødt bilde-spektrometer. GRS vil kartlegge Mars globalt mhp. hva Mars-overflaten er sammensatt av og finne ut hvor mye hydrogen det befinner seg i underliggende lag i Mars-jorden. MARIE vil kartlegge stråling bl.a. med tanke på strålingsfare for fremtidig ekspedisjoner med mennesker til Mars. Mer info og bilder om Mars Surveyor 2001 Orbiter og de ulike instrumentene ombord finnes bl.a. på: <http://mars.jpl.nasa.gov/2001/index.html>

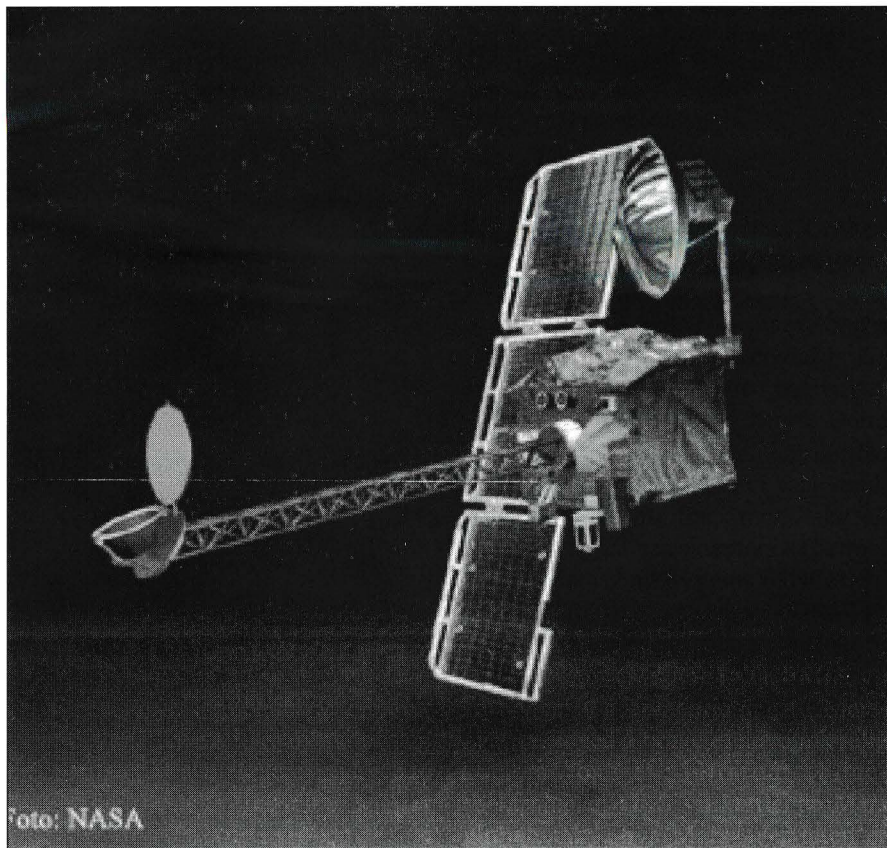

Foto: NASA

For de som ikke kjenner til dette nettstedet fra før: På web-siden «Astronomy Picture of the Day» kan man hver dag finne et nytt astronomibilde, ledsaget av en kort forklarende tekst (på engelsk). For de som er interessert i astronomi, er dette et nettsted som bør legges inn i bokmerkesamlingen og besøkes jevnlig. Ikke bare får man presentert flotte astronomibilder, man får også samtidig beskrivelse av bildene skrevet av en profesjonell astronom, og også som oftest med flere hyperlinker for mer utdyping av tilknyttede emner. Det er også et stort arkiv med bilder, som strekker seg helt tilbake til juni 1995. I

tillegg kan man søke etter bestemte emner / objekter i det rikholdige arkivet. Du kan også gå inn i et emneregister for oppslag på bestemte emner eller objekter, f.eks. «svarte hull», nøytronstjerner, spiralgalakser eller planetene i vårt eget solsystem. Bildet fra arkivet er Andromedagalaksen (M31) som var dagens bilde 14. november 1999 (opprinnelig i farger, her gjengitt som gråtonebilde). «Astronomy Picture of the Day» finner du på:

<http://antwrp.gsfc.nasa.gov/apod/astropix.html>

STADIG FLERE EKSTRASOLARE PLANETER

Vi har tidligere hatt flere artikler og notiser om oppdagelsen av stadig nye planeter i andre solsystem. Nå er det oppdaget så mange slike planeter at det blir uhåndterlig å gå gjennom oppdagelsene i detalj slik som det er gjort før her i bladet. Godt over 50 planeter er funnet pr.

medio august 2000. Noe av det nye er at stadig mindre planeter blir oppdaget. Noen planeter som er oppdaget har en masse mindre enn 50 prosent av Saturns masse. De første oppdagelsene gjaldt planeter med om lag Jupiters masse, eller mye større enn dette. Det er også oppdaget flere solsystem der det er flere enn en planet. Kanskje blir det rom for en artikkel med gjennomgang av viktige nye oppdagelser i et senere nummer av bladet, i mellomtiden: for de som har tilgang til Internett kan jeg anbefale følgende nettsteder for info og oppdatering:

Extrasolar Planets Search:

<http://exoplanets.org/>

Extrasolar Visions:

<http://www.jtwinc.com/Extrasolar/>

The Extrasolar Planets Encyclopedia:

<http://www.jtwinc.com/Extrasolar/mainframes.html>

Known Planetary Systems:

http://www.princeton.edu/~willman/planetary_systems/

Du vil på disse sidene også finne linker til andre informasjonskilder.

NYE FELTFORSKERE

Ill: ArtToday

Vi registrerer med glede at stadig flere melder seg til tjeneste som feltforskere for UFO-Norge. Siden forrige nr. av UFO har vi fått 6 nye, og vi utfordrer leserne til å melde seg til tjeneste.

Kort om hva vi venter av en feltforsker: Først og fremst er han/hun skolert og motivert for å kunne rykke ut hvis det skjer en UFO-landing eller en annen UFO-relatert hendelse som gjør det ønskelig med rask oppfølging. Feltforskeren er også vår lyttepost i lokalsamfunnet. Hun/han følger med i lokalaviser/media og varsler avdelingsleder eller Rappportsentral om ting som skjer. De sender inn avisutklipp og følger opp interessante saker (betryggende nok, særlig for nybegynnere, i samarbeid med sin avdelingsleder). Vi håper etter hvert å etablere et solid nettverk over hele landet slik at vi kan rykke ut når ting skjer og så raskt at vi virkelig kan sikre

gode bevis og rapporter. Det sier seg selv at det kan bli langt imellom de store, dramatiske opplevelsene, men jobben som lyttepost er meget viktig for UFO-Norge som organisasjon og hovedleverandør av fakta om UFO i Norge.

Meld deg til tjeneste i dag!

Her følger en oppdatert liste over feltforskere. Hvis du ønsker å vite mer om feltforskervirksomheten, eller om du har en UFO-observasjon som du mener fortjener oppfølging, ring din nærmeste feltforsker!

Interesserte kan melde seg til

Per Ottesen

Byrevn. 95, 2640 Vinstra

Tlf. 61 29 07 52/61 29 11 66

Mobil 905 80 194

E-post: ufoper@ufo.no

UFO

**4 SPENNENDE NUMMER FOR
KUN KRONER 200,-!**

Abonnementstelefon:

33 32 70 84

E-post: frank.lie@ufo.no

Bråten Jan K
Ø. Fjellvang 1
3159 Melsomvik
33 33 88 04 privat Mobil 901-24244
jan.kenneth@radio-tbg.no
Avdeling Øst

Christensen Kjell
Borgenhøy, 2034 Holter
63 99 54 05 privat
kjell@aliens.online.no
Avdeling Øst

Elvik Kåre
Nybakvn. 29,
2013 Skjetten
63 84 34 29 priv/99 53 28 21 mobil
ka-fjeld@online.no
Avdeling Øst

Fjeldberg Elbjørg
Leirstubben 2
2016 Frogner
63 82 05 07 privat
Kan treffes på
ka-fjeld@online.no
Avdeling Øst

Gulbrandsen Erik
Sandviksvn. 85
1363 Høvik
67 54 005 50 privat/Mobil 450-02273
21 01 28 73 dir jobb/21 00 00 00
(sbord)
egulbra@online.no
Avdeling Øst

Knustad Magnus A.
Sjøveien 21
8517 Narvik
76 94 10 38 privat/97 07 79 23 mobil
magnus.a@c2i.net
Avdeling Nord

Ladehaug Svein
Nybovn. 1
2870 Dokka
61 11 02 06 privat 61 11 61 29 jobb
sladehau@online.no
Avdeling Øst

Liaskar Jermund
Liaskar
6100 Volda
70 07 66 23 privat
jermund.liaskar@c2i.net
Avdeling Vest

Malnes Sten
Haukelund,
1954 Setskog
63 85 73 11 priv/63 85 55 55 jobb
Mobil 92 61 99 93/fax 63 85 55 05
Avdeling Øst

Narendran Arul
Nordåsvn. 150
1251 Oslo
22 75 32 68 privat/22 85 42 83 jobb
Mobil 952-21314
arul@online.no
Avdeling Øst

Odden Johnny T.
Ravnøveien 1
Storevahr
3160 Stokke
33 33 77 65 privat Mobil 971-75935
Bruker Jan K Bråtens e-post-adresse
Avdeling Øst

Rauø Per Johan
Nyveien 1A
7900 Rørvik
74 39 15 33 priv/74 39 33 94 jobb
Mobil 951-44 156
pjrauo@organizer.net
Avdeling Midt-Norge

Sæbjørnsen Ottar
Øverlandsv. 29
6416 Molde
71 25 21 13 privat/928-81323 jobb
Mobil 926-01149
Avdeling Vest

Sørensen Thor
V. Braarudgt. 37A
3181 Horten
33 04 77 98 privat Mobil: 91 78 23 42
Avdeling Øst

Søvik Harald
Kitterødvn. 28
1712 Grålum
69 14 01 07 privat 69 13 96 85 (natt)
Mobil 924-54291/970-23745

harsovik@ekstra.cybercity.no
Avdeling Øst

Vestby Ole-Morten
Postboks 90
1745 Skjeberg
69 16 83 07 privat Mobil 970-76610
ovestby@online.no
Avdeling Øst

Vikås Bjørn
Hauganv. 19
7563 Malvik
73 97 84 03 privat/72 56 31 03 jobb
Mobil 930-35713
bjorn.vikaas@c2i.net
Avdeling Midt-Norge

Viset Magne
Holmset
7750 Namdalseid
74 27 87 26 privat
Avdeling Midt-Norge

**Du kan med fordel klippe
ut listen over feltforskere
og oppbevare den et sted
du lett finner den!**

PRESSEKLIPP

Ved Mentz Kaarbø

Spalten er denne gangen fyldigere enn på lenge, takket være mye mediomtale om Hessdalen i oktober og november. Særlig i radio og TV (NRK lokalt og sentralt), samt en artikkel på www.startsiden.no, noe som rimeligvis medførte et rush på Hessdalens hjemmesider, samt til en viss grad også UFO-Norges. Dette har også gitt utslag i øket antall presseoppslag i perioden.

SEPTEMBER 2000

FRITT SPILLEROM, NRK SØR-TRØNDELAG, 5.9.

I programposten omtales "de uforklarlige flyvende lys i Hessdalen", samt det planlagte UFO-senteret. I tillegg intervjues folk i dalen som har sett fenomenet opp igjennom årene, samtaler med personer i forsknings-miljøet rundt målestasjonen i Hd. (AMS) og folkene bak planene om et UFO-senter i Holtålen.

OKTOBER

NRK NORD-TRØNDELAG, 11.10.

UFO-observasjon ved Namsos. Stadig flere namdalinger ser ting på himmelen de mener må være UFO. Seinest sist helg var det Grete Aaneng og to andre som sammen observerte merkelige ting. Dette skjedde i Botnan, 2 mil nord for Namsos.

I denne sendingen omtales også de såkalte spøkelsesflyene, observert i Trøndelag rundt årsskiftet 1933-34.

Hendelsene er blitt gjenstand for ny interesse. Nå skal det skrives bok om det såkalte Spøkelsesflyet. I innslaget møtte lytterne Arnulf Løken, leder for Rapportentralen.

ARBEIDETS RETT, 18.10.

Kort artikkel om målestasjonen i Hessdalen (AMS). Her bringes det videre

opplysninger om at den italienske organisasjonen ISSO allerede har gitt tilsagn om å finansiere ytterligere prosjekter med 100 000 USD. I følge leder for Prosjekt Hessdalen, Erling Strand var dette (og annen info) ikke helt korrekt.

Radioastronomer fra ISSO (Det nasjonale senter for radioastronomi tilknyttet universitetet i Bologna, Italia) gjennomførte i samarbeid med Høgskolen i Østfold en feltundersøkelse i Hessdalen i august, det såkalte EMBLA-prosjektet. Her satte man ut avansert utstyr - spektrumanalysatorer for registrering av elektromagnetisk stråling - som faktisk målte "periodiske, anomale signaler". I tillegg hadde visuelle observasjoner av lysende fenomener i forsøksperioden som varte i hele 25 dager.

For moro skyld tar vi med introduksjonen ("abstract") til forskningsrapporten fra ISSO, slik den ble lagt ut på Internett i oktober. Våre lesere for unnskyldte for manglende oversettelse og forklaring av tekniske uttrykk:

Ottobre 2000

First Steps of The EMBLA Project in Hessdalen: A Preliminary Report

Massimo Teodorani, Ph.D., Stelio Montebugnoli, MScEE, Jader Monari, MScEE

Abstract. In August 2000 a team of italian physical scientists, working in collaboration with norwegian scientists from Østfold College, carried out an instrumental expedition in Hessdalen, which was just the first of a series of future scientific missions planned by the joint italian-norwegian EMBLA Project. The employed radio spectrum analyzers, which were automatically in function all the time for 25 days, permitted to

discover highly anomalous periodic signals which were characterized by a spike-like and a doppler-like morphology. Moreover, during the many planned skywatching sessions, it was possible to sight repeatedly luminous atmospheric phenomena in various points of the Hessdalen valley. This paper represent a preliminary report on this mission, in which both radio and visual phenomena are described. A speculative model explaining some aspects of the recorded anomalous radio signals is also discussed.

STARTSIDEN [HTTP://WWW.STARTSIDEN.NO/](http://WWW.STARTSIDEN.NO/), 20.10.

Stor artikkel om Hessdalen på denne "nettportalen"! Vi tar med et utdrag av artikkelen som virkelig skapte blest om saken i slutten av oktober:

UFO i Norge!

Lys blinker og trær hopper opp og ned! Hvem står bak?

UFO-observatørens mekka:

MYSTERIUM I HESSDALEN

Mystiske lyskuler opptrer i formasjoner og enorme hastigheter. Og grantrær begynner å hoppe opp og ned. Dette er bare noen av tingene innbyggerne i Hessdalen har å stri med.

UFO-bygda Hessdalen kom for første gang i medienes søkelys i 1981. I den ellers rolige og anonyme dalen 30 kilometer nordøst for Røros begynte innbyggerne plutselig å rapportere om underlige lysfenomener på himmelen.

Befolkningen ble skremt, mens lektor fra Høgskolen i Østfold, Erling Strand, ble interessert. I 1983 var han en av initiativtakerne til Prosjekt Hessdalen: Et prosjekt som tar sikte på å undersøke og kanskje gi en forklaring på de mystiske lysfenomenene i dalen.

Målestasjon koplet til Internett

For å kunne studere fenomenet nærmere monterte Erling Strand og Høgskolen i Østfold en automatisk målestasjon i Hessdalen i 1998.

Målestasjonen består blant annet av kamera og en videospiller som tar alarmbilder hver gang uvanlige lys viser seg i dalen. Målingene legges ut på internett slik at publikum selv kan følge med på det som skjer.

Lysene i Hessdalen varierer både i størrelse og oppførsel. De kan stå stille lenger enn en time og de kan bevege seg sakte omkring for deretter å stoppe. De kan også bevege seg i formasjon eller opptre i svært høy hastighet. En gang ble hastigheten målt til 8500 m/s ved hjelp av radar. Det er ikke til å unngå at folk begynner å snakke om besøk fra verdensrommet.

Mange teorier

Det eksisterer flere teorier om hva som egentlig skjer i Hessdalen. Noen er overbevist om at bygda virkelig blir besøkt av vesener fra verdensrommet, mens andre snakker om en passasje mellom dimensjonene.

Mer sannsynlig er kanskje spekulasjonene om at lysene i Hessdalen kan være en form for kulelyn, eller at de kan ha noe med de magnetiske forholdene i dalen å gjøre.

Men det forklarer dårlig en særdeles underlig hendelse i 1982. Da observerte en av dalens innbyggere et juletre som sto på hodet og hoppet opp og ned som en jojo. Senere skal flere ha observert samme fenomen.

- Det er vanskelig å komme med en forklaring som dekker alt som skjer i Hessdalen, forteller Strand. Men han synes det er viktig å starte med den naturvitenskapelige siden når det gjelder å finne en forklaring:

- Det fører ingen vei å kaste seg på de populære teoriene, men det er tross alt mye mellom himmel og jord.

Større enn månelandingen

Kjemiprofessor ved NTNU, Martin Ystenes (mannen bak internetttjenesten Sprøytvarsleren) er skeptisk til å prioritere Hessdalen-prosjektet blant andre prosjekter som krever offentlige midler.

Ystenes holder muligheten åpen for at det kan være noe i Hessdalen, men

han tror folk har en tendens til å overvurdere dramatiske hendelser.

- Jeg er nokså sikker på at det også er en del av situasjonen med Hessdalen, sier han.

Men Ystenes uttrykker begeistring på spørsmål om hva en forklaring på lysfenomenene kan innebære:

- Det vil jo være helt fantastisk hvis man kunne oppdage noe helt nytt og det til og med i Norge. Det vil skape en medieoppmerksomhet og en interesse for realfag som sannsynligvis ikke vil være mindre enn etter månelandingen.

Kommentar: Journalist Sverre Bjørstad Graff har gjort en glimrende jobb med hensyn til å få frem det essensielle i forbindelse med Hessdalsfenomenet og utforskningen av dette. Han hadde inkludert flere bilder i artikkelen (ikke gjengitt her) som ytterligere økte informasjonsverdien.

Martin Ystenes ("Sprøytvarsleren") stilte seg overraskede positiv til Hessdalsfenomenet. De av leserne som har vært inne på hans hjemmesider vet at han ikke er nådig ovefor fusk i begrepene innen naturvitenskapene, særlig ikke når det gjelder omtale av kontroversielle emner. Mange ganger har litt uheldige fremstillinger i media og tidsskrift vært sitert påhengt tildels drepande kommentarer fra Ystenes' side (tidsskriftet Alternativt Nettverk har noe bortimot en rekord i så henseende). Ut fra dette var det nærmest gitt at han skulle avvise et "fringe"-fenomen som det i Hessdalen fullstendig — men altså, heldigvis ikke!

Ellers ble det i de påfølgende dager registrert en betydelig økning på Hessdalens hjemmesider:

www.hessdalen.org. Det samme gjorde seg til en viss grad gjeldende også på UFO-NORGES web-sider:

www.ufo.no

KVELDSÅPENT, NRK P1, 24.10.

Intervju med Georg M. Rønnevig, hovedfagskandidat ved Institutt for religionshistorie, Universitet i Oslo.

Han hadde skrevet en oppgave som omhandler historier om bortførelse av UFOer (nærkontakt av 4. grad) i religionshistorisk perspektiv.

Av intervjuet kom det fram at Rønnevig var skeptisk selv, og trodde

ikke på realiteten bak de mange påstandene. I Norge antok han at det er en håndfull personer med slike opplevelser; i USA et par tusen. "Bølgen" kom fra USA for mange år siden, og har ikke hatt full "impact" i Norge enda, som han uttrykte det.

Rønnevig nevnte en rekke aspekter ved CE-IV-problematikken, selv om flere viktige detaljer (kjent for UFO-interesserte) ikke ble tatt frem. Naturlig nok kanskje, for en person med et i utgangspunktet litt perifert forhold til saken. Blant annet var estimatet av antall personer med nærkontaktsopplevelser både i USA og Norge svært lavt i forhold til de fleste andre kilder innen UFO-forskningen.

Allikevel fikk lytterne en rimelig god fremstilling av fenomenet, omenn med en skeptisk vinkling.

UT I NATUREN, NRK1, 31.10.

Naturredaksjonen - et av NRKs mest trauste team av programmakere - hadde denne gang tatt turen til Hessdalen.

Resultatet av ekspedisjonen ble et spenstig og tidvis meget godt program som gav bred informasjon om Hessdalsfenomenet og det som hadde skjedd i dalen de siste 20 år. Første del var viet historikk (med omtale av observasjoner også fra før 1981, da det hele "tok av") hvor seerne fikk uttalelser av observatører som hadde sett fenomenet ved én eller flere anledninger. Navn som Rut Marry og Åge Moe, Jon Aspås, Idal Folde m.fl. har i denne sammenheng gått igjen siden tidlig 80-tall. Flere videoopptak av fenomenet ble også vist, inklusive bilder fra den automatiske målestasjonen.

Programteamet ble også tatt med på en observasjonstur opp på vidden ovenfor Hessdalen, en tur som inkluderte et opphold i lavvo hvor personer fra dalen fortalte om sine opplevelser. Dette opplegget er forøvrig en del av et program som UFO-interesserte nå kan få bestilt under betegnelsen "UFO-safari".

I siste del av programmet tok man for seg Prosjekt Hessdalen (selvsagt), med bilder av den automatiske målestasjonen og intervju med Erling Strand. I denne forbindelse ble også EMBLA-prosjektet kort presentert, med

uttalelser fra én av de italienske radioastronomene som var i Hessdalen i august (se under omtale av art. i Arbeidets Rett 18.10.). I tillegg kom professor i astrofysikk ved NTNU, Erlend Østgård med en del tanker omkring Hessdalsfenomenet, samt mulige årsaker til at de etablerte forskningsmiljøer ennå ikke har funnet det nødvendig (eller økonomisk forsvarlig) å alokere midler til et mer inngående studium.

NOVEMBER

DOKUMENT 2 TV2, 04.11.

Et program som presenterte et knippe personer i Norge med (unnskyld uttrykket) "ekstreme" UFO-opplevelser.

De to som var mest i fokus var - på hver sin kant - henholdsvis Johan Atle Lein og Kate Thorvaldsen. Lein har vært omtalt ved flere anledninger tidligere i denne spalte. Kate Thorvaldsen bør være kjent for en del av tidsskriftets lesere, da hun i de senere år har vært aktiv i UFO-NORGE og nylig gikk ut og dannet en størregruppe for personer med nærkontaktsopplevelser (se UFO nr.2 2000).

Som en kort rekapitulering kan det nenes at Lein hadde sin først nærkontakt i 1992 (den 10. mars - dagen etter at Gry Jannicke Jarlum hadde sin første opplevelse ved Mjøsas bredd. Tilfeldig...?).

Utover på 90-tallet har han hatt diverse (påståtte) bortførelsesopplevelser, fått operert inn fremmedlegemer i kroppen (implantater), hatt løpende kontakt med den såkalte Ashtar-kommandoen, etc. Han påstår at de utenomjordiske vil vise seg for menneskeheten rundt 2012-15 og at verden ved denne anledning skal "gå over i den femte dimensjon".

Kate Thorvaldsen på sin side har også hatt nærkontakter, den første allerede som barn. Hun har også vært utsatt for implantatoperasjoner i tillegg til å motta diverse informasjon om blant annet Universets opprinnelse og struktur.

Lein påstod i programmet at han hadde et implantat i nesen/bihulene. Seerne fikk være med da han tok et røntgenbilde på sykehus. Imidlertid kunne intet sees på bildet, noe røntgenlegen også slo fast overfor Lein.

Likevel var det ingen slagen mann som gikk ut av sykehuset, han trodde fullt og fast på at han implantatet "i alle fall måtte ha vært der tidligere".

Det var ellers et kort intervju med vår mann Odd-Gunnar Røed hvor han på generell (og forsiktig) basis gikk god for mennesker med spesielle opplevelser av denne typen.

Alt i alt et rimelig godt program hvis man først er interessert i CE-IV og ikke "tar anstøt" av personer med slike påstander. Programmakerne hadde ikke lagt noen direkte negativ eller ironisk vinkling i programmet. Hver av de to personene fikk lov til å presentere sine opplevelser gjennom å fortelle direkte til seerne uten å bli avbrutt av en intervjuer. På denne måten fikk man som seer enten godta eller forkaste de påstandene som kom fram.

NAMDALS-AVISA 09.11.2000

Artikkel om en UFO-observasjon som involverte elektromagnetiske effekter (EM) på bil i tillegg til å paralysere observatøren.

Det er lenge mellom hver gang meldes om så detaljrike og konkrete opplevelser her til lands - og vi har en fyldig dekning av saken i Rapportnytt i dette nummer.

DESEMBER

THE SUNDAY TIMES, 3.12.

Idet deadline for denne spalte forlengst er passert og redaktøren er i ferd med å få nervøst sammenbrudd, tikket det inn en melding om at store ting kan være på gang. I Sunday Times presenteres nyheten om at NASA den 7. desember (om fire dager i skrivende stund) vil offentliggjøre viktige oppdagelser gjort ved hjelp av bilder fra sonden Mars Global Surveyor, som har gått i bane rundt planeten i mer enn ett år.

Artikkelen tar utgangspunkt i en pressemelding fra NASA utsendt 1. desember, hvor man uten å gå isærlig detaljer bare skriver at "a major discovery" (en stor oppdagelse) vil bli annonsert på nevnte dato.

Sunday Times går videre og mener at forskere fra NASA har oppdaget

spor av gammel sjøbunn på Marsoverflaten som en gang kan ha vært tilholdssted for livsformer. Denne (mulige) oppdagelsen er så langt den mest betydningsfulle i utforskningen av Mars, fordi slike formasjoner er de mest sannsynlige lokaliteter for fossiler og eventuelt andre tegn på liv.

I tillegg antar artikkelforfatteren at man har detaljerte fotos av andre interessante geologiske formasjoner på Marsoverflaten. Dette er formasjoner som bare kan ha blitt til ved hjelp av sedimentering, det vil si av partikler som har sunket ned på bunnen av innsjøer og hav og siden presset sammen til fast fjell.

Kommentar: Folket får unnskyldte at vi tar med litt "utenomufologisk" stoff - og det enda til fra en utenlandsk avis. Likevel syntes dette å være en rimelig viktig melding på tampen av året, og vi vil selvfølgelig komme tilbake til hva som blir (ble) presentert den 7. desember og fremover i kommende nummer.

HJELP OSS

..med presseklipp. Ser du noe interessant om UFO-fenomenet i din lokalavis, send oss artikkelen eller en kopi av den. Og vær vennlig å merke artikkelen med dato og avisens navn.

**Send til:
Mentz D. Kaarbø
Strandgaten 221
5004 Bergen**

PÅ FORHÅND TAKK!

OPPLEVELSEN SOM FORANDRET JANS LIV

En skremmende visjon på himmelen en sensommerkveld i 1971 har brent seg fast i Jans minne. Et merke på låret er bevis på at noe hendte den kvelden. Hendelsen holdt på å ødelegge hans liv. Men etter et TV-program for tre år siden tok livet hans en positiv retning.

**Av Odd-Gunnar Røed
odd.gunnar.roed@ufo.no**

I månedskiftet juli-august 1971 var tre personer samlet i Jans barndomshjem utenfor Sandefjord. Jan selv, som helst vil være anonym, og to jenter ved navn Sylvi og Gerd.

Klokken var sen ettermiddag da Sylvi oppdager et merkelig lys på himmelen, og varsler de andre.

De andre avfeide det som solnedgangen. Men Sylvi syntes det var noe rart med dette lyset og gikk derfor opp i andre etasje der utsikten var bedre. Etter en stund ropte hun igjen på dem. Gerd gikk først, og en stund etter ruslet Jan opp. Han mente det var månen de så, men syntes den var mistenkelig oval i formen. Jentene protesterte og sa at de hadde sett noe rart på denne månen. Med ett strøk det fire, fem stripete skyer over månen. Som ved et trylleslag ble disse skyene løftet vekk - og et lynende klart bilde sto frem.

Det var et dødninghode. Det sto der i femten til tjue sekunder før det forsvant og månen kom tilbake. Skyene kom tilbake, bare for å bli feid unna på nytt. En ny visjon dukket opp, like glassklar som den forrige. Denne gang så de en kinamann - de så den skrå stråhatten og de skjeve øynene, fippskjegget og det hele.

Jan kjente håret reise seg på hodet. Han visste ikke helt om han så det han virkelig så, og spurte jentene om de så det samme. De to bekreftet dette.

Jan kom på å ringe Torp militære

flyplass. Han fikk tak i vakthavende og fortalte hva de hadde sett. Mens han holdt på med dette hørte han ropene fra jentene i andre etasje når de forskjellige bildene på himmelen skiftet.

Vakthavende forteller at de fra flytårnet ikke har oversikt over Sandefjord- og Larvikskanten, men spør Jan om han kan ringe ham tilbake.

- Vi har to jetjagere over Porsgrunn i Telemark. De kommer snart inn for landing. Kanskje pilotene har sett noe lignende.

I andre etasje fortalte jentene at de hadde sett en mengde bibelske motiver mens Jan ringte. De hadde blant annet sett Moses. De sto og kikket ut til " m å n e n " begynte å bevege seg ganske raskt i retning Larvik, der den forsvant ut av syne.

Etter en stund ringte vakthavende på Torp tilbake.

- Det dere så var noe så trivielt som Månen, men den kom opp på et tidspunkt den ikke skulle vist seg!

De tre ble jo selvfølgelig forundret over det merkelige svaret. Hvorfor vakthavende kalte dette «månen» - når det vitterlig ikke kunne være den - er og blir et ubesvart spørsmål for de tre.

Utover kvelden gikk diskusjonen ivrig. De var meget glade for at de hadde vært tre personer om observasjonen. Som Jan sier det: - Hadde jeg sett dette alene ville jeg jo trodd at jeg hadde blitt...at det var noe som var i ferd med å skje meg. Vi kunne heldigvis bakke hverandre opp.

EN STIKKENDE SMERTE I LÅRET

Etter hvert dro Gerd hjem. Sylvi og Jan gikk og la seg på hvert sitt rom. Da Jan våknet dagen etter, kjente han en svak, sviende smerte i venstre lår. Han fant et

Hvem laget dette merket? Foto: Odd-Gunnar Røed

merke, rundt som et gammeldags kronestykke, og allerede med skorpe på. Under skorpen var det fin, lyserød ny hud som det fint gikk an å ta på. Det fantes merkelig nok ikke blodrester i såret.

Jan lurte fælt på hvordan han hadde fått dette merket som ikke hadde vært

der dagen før. Han kikket for sikkerhets skyld i bukselomma for å se om det kunne ha ligget noe der som hadde etset seg gjennom stoffet og inn på låret. Men lommene var like hele. Etter noen dager ble merket helt hvitt. Det har aldri blitt borte. Jan blir nøttebrun om sommeren, men merket er like hvitt. Det gror ikke hår i det.

Jan husker at han hadde hatt en merkelig drøm i løpet av natta.

- Tre romvesener sto ved fotenden av senga mi. Jeg husker tydelig de store, sorte feltene som omkranset øynene. For meg virket det som om de snakket med hverandre, uten at jeg kunne høre hva de sa. Alt dette virker i dag som drøm.

- Hvordan jeg fikk merket har jeg aldri forstått. Jeg har tenkt og tenkt på dette merket i alle disse årene, uten å finne noen logisk forklaring. Jeg fikk ikke fred etter denne hendelsen, og den indre uroen min ble bare sterkere med årene.

ALKOHOL OG ATTFØRING

Jan forteller at han mistet det meste av sitt sosiale fotfeste under denne lange perioden. Han tydde til alkoholen for å roe nervene når spørsmålene som plaget ham ble for store og mange. Forholdsvist snart greide han ikke å utføre jobben sin, og ble satt på attføring. Selvbildet ble ikke akkurat bedre av den negative utviklingen.

- Verst var det likevel å ikke få svar

på hva som skjedde den natten. Tankene kretset hele tiden om dette.

Det var liksom ikke spørsmål du stilte legen din. Jan bar dette inne i seg, uten noen å søke om råd eller trøst.

Så, for rundt tre år siden, kom forandringen i form av TV-filmen Intruders. Den omhandler en del tilfeller som amerikanske psykologen Budd Hopkins har nedfelt i sine bøker. Dr. John Mack var konsulent for filmen, som viste flere tilfeller av mennesker som var utsatt for nærkontakter av fjerde grad.

Selv om Jan bare fikk se den siste halvtimen av filmen, han slo på fjernsynet ved en tilfeldighet, forsto han at disse menneskene hadde merker som var identiske med hans. Endelig kunne Jan identifisere seg med noe.

Jan er i dag uføretrygdet, men livet hans har fått mening igjen. Oppturen har nå vart i tre år - og han har bestemt seg for at den ikke skal slutte med det første. Svaret på hva som skjedde den natten for snart 30 år siden har han ennå ikke fått. Men han vet nå at det kanskje er mulig å få svar. I mars starter en ny epoke i denne tilsynelatende tragiske saken. Jan har bestemt seg for å oppleve dette en gang til - gjennom regresjonsterapi. Og har et realistisk håp om å få vite hva som ligger lagret innerst i de mørkeste krokene av underbevisstheten. Svarene lover Jan å dele med UFOs lesere til våren.

DÄNIKEN MED NY BOK!

Fra Orion Forlag har vi mottatt pressemelding om at den produktive sveitsiske UFO-forfatterens nye bok nå er klar på norsk.

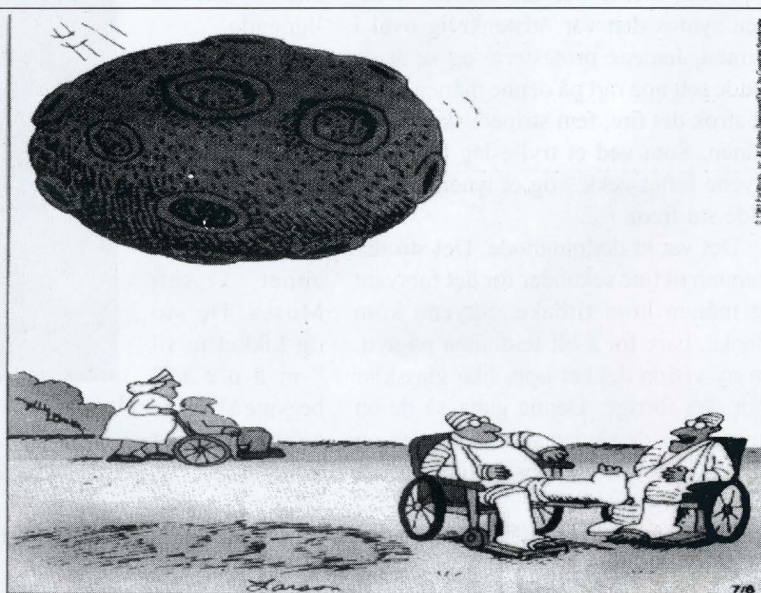
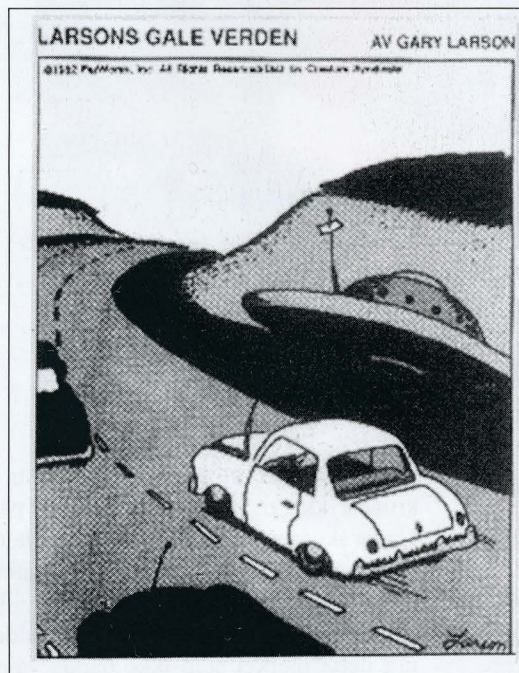
Boken har tittelen:

«Gåten om de greske gudene
Fra Atlantis til Delfi»

For første gang behandler Eric von Däniken temaet vår europeiske kulturs vugge i antikken i egen bok. Han kommer frem til et fullstendig nytt syn på gamle og velkjente myter, arkeologiske funnsteder og kultiske objekter. Historien om Atlantis, stammer nettopp fra urtidens og antikkens Hellas. Boken er rikt illustrert med fargefotografier.

Erich von Däniken er født i 1935 i Zofingen i Sveits. I 1968 presenterte han med sin debutbok «Erindringer om fremtiden» en bestselger i verdensmålestokk, og denne er hittil fulgt opp med tyve nye titler. Hans bøker er blitt oversatt til 28 språk, og er trykket i til sammen over 51 millioner eksemplarer.

I over tyve år har Erich von Däniken også holdt foredrag, og har blitt hedret internasjonalt med mange æresbevisninger for sin forskningsinnsats.

- Det mener du ikke...! Jeg har også blitt truffet to ganger av lynet!

STOFF MOTTAS!

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. Leserbrev som inneholder kritikk av navngitte personer må trykkes med fullt navn og adresse. Ellers kan anonymitet opprettholdes, forutsatt at redaksjonen mottar innleggene undertegnet og adressert. Lengden bør ikke overskrive ca. 300 ord. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

Artikler og reportasjer bør vanligvis holde en lengde på ca. 1000 ord, tilsvarende omlag 2 A4 sider skrevet med enkel linjeavstand og normal skrifttype. Vær ikke redd for språket, vi redigerer hvis det er nødvendig. Helst vil vi ha stoffet på diskett eller via e-post. De fleste formater opp til Word 7.0 kan benyttes. Honorarer kan ikke påregnes.

Ved postforsendelse, merk: Ikke bestilte manuskripter og bilder som ikke benyttes, returneres kun hvis ferdig frankert og adressert returkonvolutt er vedlagt.

Vi tar også gjerne imot utklipp fra aviser og tidsskrifter angående UFO-fenomener. Lesere som er interessert i å oversette artikler fra andre språk til norsk, bes kontakte redaktøren. Vi søker i første omgang personer med gode kunnskaper i engelsk, tysk og fransk.

VIL DU BLI MILLIONÆR?

TIPS SOM FØRER TIL EN REPORTASJE HONORERES MED FEM FLAXLODD!!

Stoffinnlevering papirmanuskripter:

Per Ottesen
Byreveien 95
2640 Vinstra

Stoffinnlevering via e-post:

ufoper@ufo.no
redaktor@ufo.no
Tlf. redaksjon: 32 12 94 74 - spør etter Morten

HUSK VÅR INFORMASJONSFOLDER

Hjelp oss å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe oss flere medarbeidere og abonnenter ved å sende og dele ut foldere. Skriv til vår kontaktadresse:

UFO-NORGE

Nordlysveien 4c

3113 Tønsberg

E-post: frank.lie@ufo.no

Herfra kan du rekvirere foldere slik at de straks kan distribueres videre til mulige interesserte. Husk at du får et gratisabonnement når du har vervet 5 abonnenter!

UFO-NORGES STØTTEFOND

Grupper og foreninger som arbeider aktivt for en sak, behøver alltid midler. UFO-NORGE er intet unntak. Mange oppgaver må utsettes pga. dårlig økonomi. Mye tas av egne midler, men dette begrenser selvfølgelig seg selv i lengden.

Vi vet at mange svært interesserte abonnenter- og andre - ikke har tid og anledning til å arbeide aktivt i UFO-NORGE selv. En måte dere likevel kan støtte oss svært meget på, er å gi et beløp - stort eller lite - til UFO-NORGES STØTTEFOND.

Merk talongen STØTTEFONDET

Benytt bankgirokonto: 2470 17 28854

UFO-NORGE

Nordlysveien 4 c

3113 Tønsberg

STØTT PROSJEKT HESSDALEN OG DRIFTEN AV DEN AUTOMATISKE MÅLESTASJONEN!

Vi trenger mer moderne utstyr for å komme enda nærmere svaret på gåten Hessdalen. Ikke minst er det behov for midler til driften av stasjonen. Arbeidet med målestasjonen har pågått i mange år og prosjektleder og primus motor Erling Strand takker hjerteligst for særdeles villig praktisk og økonomisk bistand fra Høgskolen i Østfold, enkeltpersoner og institusjoner.

Driften av stasjonen medfører endel utgifter - og prosjektets kasse er igjen ferdig med å gå tom. Bare tellerskrittene ved overføringen av bilder fra stasjonen til Høgskolen i Østfold, der Strand er lektor, er en anstrengende utgift for Prosjekt Hessdalen. Vi oppfordrer derfor våre lesere og tilhengere til å gi sitt bidrag - stort eller lite - til Prosjekt Hessdalen og derved sørge for fortsatt drift av dette svært viktige prosjektet.

Vennligst benytt følgende konto og adresse:

PROSJEKT HESSDALEN

v/ Erling P. Strand

Bukholmveien

Ullerøy

1747 Skjeberg

Postgirokonto: 0530 28 87545

PÅ FORHÅND TAKK

ANNONSER

Informasjon/bestilling
Hans Petter Blaafladt
Opplandsgt. 2
0657 Oslo
Telefon: 91 71 63 71

ANNONSEPRISER

Bakside 4/f. kr. 5.000,-
Sort/hvitt:
1/1 side kr. 3.000,-
1/2 side kr. 2.000,-
1/3 side kr. 1.750,-
1/4 side kr. 1.500,-
UFO er unntatt momsplikten.

ABONNEMENT

Et år/fire nr. kr. 200,-
Medlemskap
inkl. abo kr. 350,-
Tlf: 33 32 70 84
E-post: frank.lie@ufo.no

TEKNISKE DATA

Utgiver:
UFO-Norge
Postboks 124
3163 Borgheim
Tlf: 33 38 65 00

Opplag: 1300
Format: 210 x 297 mm
Satsflate: 174 x 254 mm
Spaltebredde: 55 mm
Distribusjon:
C-blad til abonnenter

UFO

**takker for året
som har gått**

**Vi ønsker våre
lesere,
bidragsytere,
medarbeidere og
forretningskontakter**

**God Jul
og
Godt Nytt År**

UFO-Norge

UFO-Norge er en landsomfattende organisasjon som arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, foruten å gi informasjon til offentligheten.

Organisasjonen tilstreber vitenskapelige metoder i sin forskning. UFO-Norge ble stiftet i 1973 under navnet Norsk UFO-Center.

Pressekontakt:
Odd-Gunnar Røed
Tlf: 33 38 65 00
E-post:
odd.gunnar.roed@ufo.no

Ansvarlig redaktør for
tidsskriftet:
Morten L. Kværnstrøm
Tlf: 32 12 94 74
E-post: redaktor@ufo.no

UTGIVELSESPLAN

År 2001

Nr 1/01 2. april
Nr 2/01 2. juli
Nr 3/01 1. oktober
Nr 4/01 17. desember

Innleveringsfrist
annonsemateriell:

Nr 1/01 2. mars
Nr 2/01 1. juni
Nr 3/01 31. august
Nr 4/01 16. november